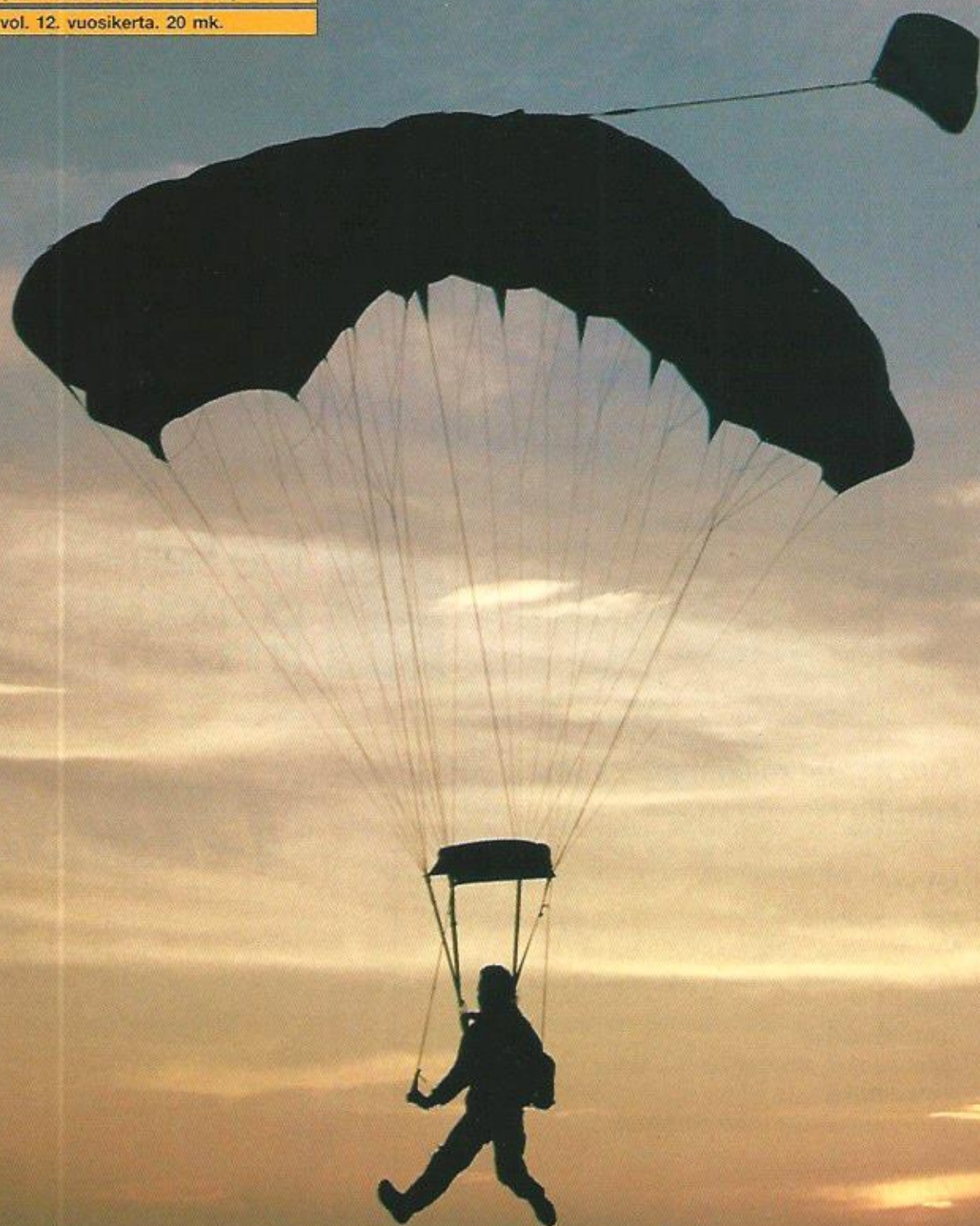

LASKUVARJOURHEILU

Finnish Magazine of Sport Parachuting

No 3 1988 vol. 12. vuosikerta. 20 mk.

modernin
pankkitoiminnan
tunnus

the sign
of modern
finnish banking

**Kun haluat maailmalle, soita
minulle !**

MYYN

Ryhmämatkoja

Neuvostoliittoon, Bulgariaan, Kreikkaan, Unkariin,
Tsekkoslovakiaan ja tilauksesta moniin muihin
maihin.

Erikoismatkoja

Urheilumatkat, ammattiyhdistysmatkat,
nuorisomatkat.

Ystävyysmatkojen seuramatkoja

VÄLITÄN

Finnmatkojen

Aurinkomatkojen ym. matkoja

Markku Astor, asiamies

Metsotie 3 A

01450 VANTAA

Puh. 90-872 6465

Ystäväsi maailmalla -

Ystävyysmatkat

FIAT

AUTOKESKARI

YHTEISKOULUNTIE 13, 04400 JÄRVENPÄÄ,
PUH. 280 311

3/88

Päätoimittaja: Mimma Lehtovaara

Ulkoasu: Pekka Palotie, Jukka Kujala, Antti Kuparsaari

Toimituksen osoite: Laskuvarjourheilu, Malmin lentoasema, 00700 Helsinki

Julkaisija: Suomen Laskuvarjokerho, Malmin Lentoasema, 00700 Helsinki, puhelin 90-378 827

Painopaikka: Aurasen Kirjapaino, Saksankatu 1, 30100 Forssa, puhelin 916-221 00

Irtonumerohinta 20,- vuosikerta 70,-. Neljä numeroa vuodessa.

Toimitus ei vastaa artikkeleissa esitetyistä mielipiteistä, vaan jokaisesta artikkelista vastaa kirjoittaja itse.

Lehti ottaa mielellään julkaitavaksi lukijoiden valokuvia, piirroksia ja juttuja.

Kansikuva: Kesän tunnelmaa kuvasi Unski Tomiainen.

SISÄLLYS

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Nopeutettu vapaapudotuskoulutus tulossa Suomeen
- 8 Breinlokki ja Paradox
- 9 SLK:n hyppyohjeet
- 10 Tarkkuushyppyjen MM-kisaraportti
- 14 Kevään vaaratilanteet
- 16 Suomi voitti PM-kultaa kuviohyppyissä
- 18 Oppilaiden pikku-SM Jyväskylässä
- 20 Nahkalle ja vähän ohikin
- 24 Kädestä päästettävät 'naruhyppyt'
- 27 Hyppymestariopissa
- 28 Suomen suurin tähti Joensuun taivaalla
- 30 Miljoonalaatikko

METSÄÄN MENEE MUTTA MENKÖÖN

Olympiakisojen avajaisohjelmaan kuulunutta laskuvarjohyppynäytöstä seurasi miljardi katsojaa. Äkkiä ajatellen ei parempaa tilaisuutta lajin tunnetuksi tekemiseen ollut eikä lähitulevaisuudessa tulekaan.

Suomen kannalta avajaiset loppuivat jo ennen alkua, sillä Suomen edustajaa ei päästetty hyppäämään. Päivälehdistö on jo käsitellyt tapahtumia, mutta sallittakoon vielä muutama ajatus asian tiimoilta.

Olisiko ollut mitenkään mahdollista välttää kieliongelmat ja kommunikaatiovaikeudet?

Olisiko voinut ajatella, että Suomen edustaja olisi vain tehnyt juuri niin kuin muutkin, yrittänyt olla erottumatta joukosta ja keskittynyt vain avajaisten näytöshyppyyneen?

Eikö hitunen vastuuntuntoa opetusministeriön, kaupungin johdon, Suomen Ilmailuliiton tai kaikkien suomalaisten hyppääjien suuntaan olisi voinut muuttaa tapahtumien kulkua?

Oliko sotkun syntymisen syynä vain syntipukiksi joutuminen vai vaikuttiko Suomen edustajan oma käytös asiaan?

Kun kyseessä on laskuvarjohyppäämisen historian suurin ja tärkein PR-tilaisuus, tuntuu järjettömältä että sen arvoa ei oteta riittävän vakavasti, vaan koko tapahtuma mitätöidään julkisesti sanomalehtien haastatteluissa. Laskuvarjohyppäämisen tulevaisuuden kehittäminen vaatii, että laji tunnustetaan tosissaan otettavaksi harrastukseksi ja myös kehittyneeksi kilpaurheiluksi. Koska kuitenkin aina on ihmisiä, ilmailupiireissäkkin, jotka suhtautuvat hyppäämiseen epäluuloisesti ja vastoin parempaa tietoa leimaavat sen hullujen hurjasteluksi, on hyppääjien itsensä osoitettava omalla käytöksellään moiset luulot turhiksi.

Vaikka ilmailun parissa ja yhteiskunnassa yleensä on esimerkkejä ansaitsemattomastakin arvonnasta, on turha kuvitella että hyppäämisen arvostusta parannetaan epäonnistumalla kansainvälisillä foorumeilla ja kielteisellä julkisuudella.

Aina ei ole pääasia, että puhutaan. Joskus myös sillä mitä puhutaan on oma merkityksensä.

Mimma Lehtovaara

NOPEUTETTU VAPAAPUDOTUS- KOULUTUS KOKKEILUUN ENSI KEVÄÄNÄ

AFF:ia on käytetty koulutuksessa mm. USA:ssa vuodesta -82 sekä muissa Pohjoismaissakin jo muutaman vuoden. Suomi, jälkijunassa kuten aina, mutta edeltäjiensä virheistä oppineena, kouluttaa tavoitteiden mukaan ensimmäisen AFF-oppilaansa vuoden

-89 keväällä. AFF ei tule ikinä syrjäyttämään traditionaalista alkeiskoulutusta, sillä siihen ei ole resursseja mutta se tulee toimimaan oppilaille tarjottuna vaihtoehtona ja tukiopetuksena jatkokoulutuksen eri vaiheissa.

Nopeutettu vapaapudotus

Lyhyesti sanottuna AFF-kouluttaminen käsittää normaalin intensiivisen alkeiskurssin (muunneltuna luonnollisesti) ja hyppykoulutuksen eri oppimistavoitteineen. Kouluttaminen perustuu pitkälti oppilas-keskeisyyteen, jolloin oppilaan edistyessä voidaan oppimistavoitteita ja -keinoja muokata oppilaan taitojen mukaan.

Alkeiskurssin "jälkeen" oppilas siirtyy käytännön hyppytoiminnan ohella tapahtuvaan koulutukseen. Tämä koulutus

USA:ssa on koulutettu jo 100 000 oppilasta nopeutetun vapaapudotusohjelman mukaisesti. Ainuttakaan vakavaa onnettomuutta ei ole sattunut.

Ensimmäisillä hyppyillä oppilas vietään kolmeen-neljään kilometriin ja kaksi hyppymestaria pitävät oppilaasta kiinni varjon avautumiseen asti.

järjestetään erittäin voimakkaalla harjoittelulla ja paneutumisella. Kouluttajina toimii aluksi 3-4:llä hyvin menneellä hyppillä kaksi AFF-kouluttajaa, jonka jälkeen loppuilla hyppyillä riittää yksi kouluttaja.

Hyppillä opittavia asioita käydään läpi ennen hyppeä jopa kaksikin tuntia harjoittelun ja keskustellen. Vapaassa pudotuksessa opittavien asioiden lisäksi käydään myös läpi hypyn muut vaiheet, kuten varusteet, kuormaus, spottaus, ohjaus, alastulo, mahdolliset vaara- ja pakkotilanteet jne.

Eri hyppillä opittavat asiat on jaettu seitsemään eri tasoon. USA:sta saaduista kokemuksista on tilastoitu oppilaiden läpäisevän ko. seitsemän tasoa n. 7-10 hyppillä.

Ensimmäisellä tasolla on tarkoituksena tutustuttaa oppilas vapaaseen pudotukseen, tiedostamaan suuntansa ja korkeutensa sekä tekemään harjoitusvetoja kädet vapaana ennen oikeaa vetoa. Toinen taso on paljolti ensimmäisen kaltainen. Lisänä keskitytään jalkojen ja käsien asentoon sekä hyvään vapaapudotusasentoon.

Kolmannella tasolla uutena asiana tulee yksin lentäminen, eli kouluttajat päästävät otteet kokonaan irti. Myös varjon aukaisu tapahtuu ilman otteita.

Neljännellä tasolla oppilaan kanssa hypylle lähtee enää yksi ainoa kouluttaja. Oppilas oppii spottaamaan, kääntymään ja pysäyttämään käännöksen sekä liikkumaan eteenpäin. Ennen aukaisua otetaan myös aukaisumerkki käsiä heilauttamalla. Viides taso on melko samantapainen kuin neljäskin, käännöksiä ja eteenpäin liikkumista harjoitellaan hiukan lisää.

Kuudennella tasolla oppilas hyppeä koneesta ilman otteita ja tekee kaksi takavolttia ja liukuu. Viimeisellä eli seitsemännellä tasolla oppilas sukeltaa ulos, tekee etuvoltin ja puolikkaan sarjan.

NOPEUTETTU...

JATKUU...

NOPEUTETTU JATKUU...

Suomeen

Syksyllä -87 syntyi idea tuoda AFF Suomeen. Ajatuksena aluksi oli lähettää pari kaveria oppia hakemaan. Lyhyehkön tutkimisen jälkeen kuitenkin tuntui järkevämmältä tuottaa meidän luoksemme yksi kouluttaja ulkomailta. Vuoden -88 alussa asia otettiin esille LUKT:n koulutuskomiteassa ja perustettiin nk. AFF-työryhmä, jonka tavoitteena oli perehtyä AFF-kouluttamisen eri ongelma-alueisiin sekä pistää kouluttajakurssi pystyyn. Työryhmän jäsenet ovat kaikki myös itse kurssille osallistuneita.

Työryhmän alustavan suunnitelman mukaan oli tarkoitus pitää kouluttajakurssi RW-kiisojen (SM ja PM) jälkeen, talven aikana saattaa oppimateriaali, koulutusohjelmat ym. kuntoon ja päästä kouluttamaan -89 keväällä säiden lämmettyä. Tähän asti aikataulussa ollaan pysytty.

Tärkeimmäksi tehtäväksi tässä vaiheessa syntyikin kouluttajakurssin järjestäminen, eli kouluttajan hankkiminen, kurssilaisten valinta ja kurssin rahoitus käytännön järjestelyineen.

Kurssilaisten valinnassa perusteina oli luonnollisesti kolme "hyvettä": taidot kouluttajana, RW-hyppääjänä ja halu AFF kouluttamiseen. Näin rajattiin mm. pois kaikki muut paitsi hyppymestarit. Oulun ja Jyväskylän kerhoille lähetettiin kirje jossa kutsuttiin heidän jäsenistään nimettyjä hyppääjiä. Oulusta ei päästy tulemaan esteiden johdosta, mutta Saarensillan Jukka pääsi Jyväskylästä. Loput kurssilaisista muodostui SLK:n riveistä. Kurssin osallistujat kokonaisuudessaan ovat: Mika Forsen, Mauri Hartikainen, Hannu Havia, Sari-Anna Havia, Jouko Hoviniemi, Kari Koivuranta, Janne Kopra, Timo Rantala, Jukka Saarensilta ja Matti Veikkola.

Rahoituksesta vastasi pääosin Suomen Laskuvarjokerho lukuunottamatta Jukan osallistumista. Myös SIL kanto kertonsa kekkoon minkä pystyi.

Kouluttajaa yritettiin saada sekä Espanjasta että USA:sta. USA tärrpäsikin USPan kautta ja aikaa kuin ihmeen kaupalla löytyikin kaverilta nimeltä Paul J. Sitter.

Paul on harrastanut hyppäämistä jo 19 vuotta, hyppyjä on kertynyt yli 4600 ja vapaatkin on 42 tuntia. AFF touhujen lisäksi kaveri on myös pilotti, tandem-koulutta-

ja ja riggeri. AFF:ssa hän on toiminut alusta pitäen mukana ja tämä Suomessa pidetty kurssi onkin hänen 67. AFF-kouluttajakurssi.

USA:n AFF-tilanteesta hän osasi kertoa pari tilastoasiaa, jotka valaisevat varmaan meitäkin hieman. Siellä on hypätty tähän mennessä noin 100.000 oppilashyppyä, kouluttajia on n. 1400 ja kerhoja, jossa koulutetaan AFF:lla, on noin 70. Kuolemaan johtaneita onnettomuuksia ei ole sattunut yhtään.

Kurssi

Paul saapui Suomeen torstaina 11. 09. ja majoittui Merihotelliin. Itse kurssi alkoi lauantai-iltana. Kurssi pidettiin SLK:n koulutustiloissa. Kurssi alkoi luonnollisesti vastuuvapauden myöntämisellä ja usealla muulla myöntämisellä, tietämisellä, luopumisella jne. eli puumerkkien kirjoittamisella, kuten Amerikan kävijät hyvin tietävät.

Seuraavat 10 tuntia olivatkin uskomattoman kovaa opiskelua. Kaksi tuntia ensimmäisen päivän ohjelmasta kului jopa hyppäämiseenkin; harjoiteltiin no contact -lentoa Paulin mukaan sekä seurailtiin tapahtumia ja korkeuksia ym. Hypyn jälkeen joutui vastaamaan noin pariinkymmeneen kysymykseen koskien hypyn kulkua; yllättävän vaikeata. Sunnuntaina meni teorian opiskeluun jopa 12 tuntia.

Viikolla aloitettiin hyppytoiminta, joka käsitti harjoittelun, hypyn ja hypyn läpikäynnin. Harjoittelu vei tunnista kahteen per kouluttaja. Oppilaisena hypyillä toimi Paul itse ja hypy ei aina mennyt niin kuin piti, eli jullikoita oli odotettavissa. Hyppyjä piti saada vähintään 4 per oppilas.

Ongelmia alkoikin tulla. Pohjoismainen sää oli ensin vastaan, luonnollisesti. Seuraavaksi tulikin vastaan SLK:laisille tutut Seutulan rajoitukset. Myöskin arkipäiviksi etukäteen varattu kone petti koneen omistajan päättäessä yllättäen viettääkin ko. viikon mökillä.

Viimeisenä yllätyspaukkuna kun kaikki muut asiat oli saatu kuntoon rajoitti rakas armeijamme ilmatilan koko Etelä-Suomen alueelta. 700 metristä olisi saanut hypätä. Kaikki mahdollinen ja mahdollon tehtiin saadaksemme kurssi loppuun. Uttilaisille suuri kiitos Miinan lainaamisesta, joka ensin lennätettiin Helsinkiin ja armeijan rajoitusten johdosta Lappeenrantaan. Yksi hyppy-

Kurssilaisia oli Paul J. Sitterin opissa 10. Luokkakuvasta puuttuu Sari-Anna Havia (joka kuulemma oli töissä), mutta muut vasemmalta: Mauri Hartikainen, Jouko Hoviniemi, Janne Kopra, Timo Rantala, Jukka Saarensilta, Matti Veikkola, Kari Koivuranta, Hannu Havia ja Mika Forsen.

kin ko. koneesta loppujen lopuksi päästiin hyppäämään.

Kaikki eivät saaneet loppuun minimihyppyä. Kurssi jäi siltä osin kesken. Ratkaisuna todennäköisesti ongelmaan tullaan ehdottamaan Paulin tuomista Suomeen uudestaan hieman ennen AFF kouluttamisen alkua, jolloin hän voisi sekä tarkistaa meidän kehittämämme AFF-ohjelman, että hypätä puuttuvat hyppyt. Ja pakkohan se kai on sanoa, että Paul kehaisi meitä oikein kunnolla kouluttaja- ja hyppytaitojen osalta, ei kylläkään antanut yhtä hyviä pisteitä Suomen hyppyolosuhteille.

Toisaalta ei hyppytaidoissa olisi vikaa saanutkaan olla. USA:ssa AFF-instructorilta vaaditaan 6 tuntia vapaata, hyppymestariilta vain 4. Suomen kurssilaisista vähiten vapaata taisi olla 13 tuntia!

Jatkossa

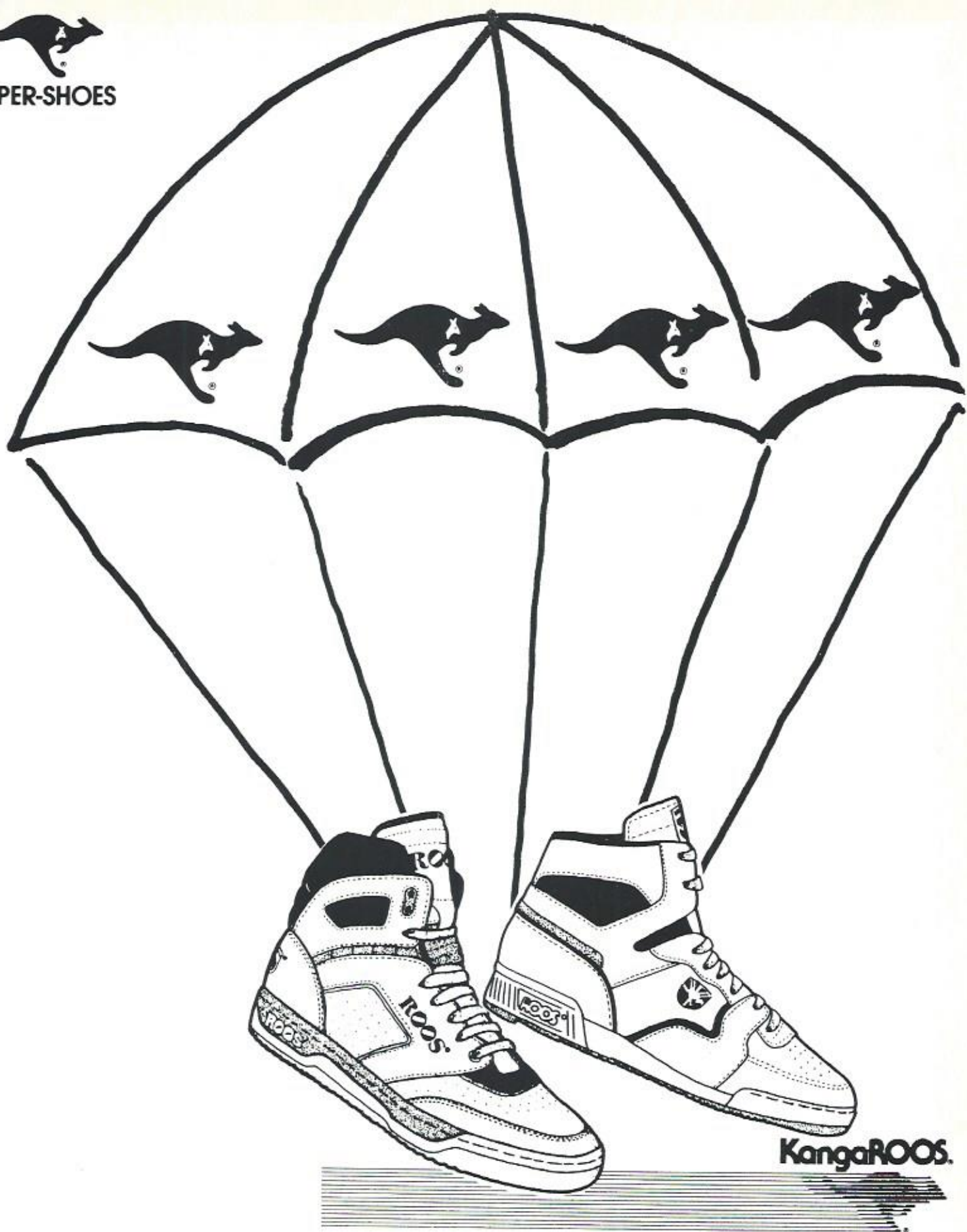
Talven -89 aikana on vielä paljon töitä ennen kuin ensimmäinen oppilas on vapaassa. Pitää rakentaa oppilaiden ja kouluttajien koulutusohjelmat, niihin liittyvät materiaalit oppipaineen, varusteissa on paljon hankkimista havainnollistamisvälineistä hyppyhaalareihin jne. Kurssit ja hyppyt pitäisi hinnoitella ja ehkä hiukan markkinoidakin.

Yhtenä työskarkana on myös nk. 8. taso. Eli AFF-oppilaan sovittaminen normaaliin jatkokoulutusjärjestelmään, joka toivottavasti pohjautuisi jo luokkajärjestelmään siinä vaiheessa. AFF-oppilas ei mm. ole ikinä hypännyt alle 3000 metrin, saati sitten vetänyt auki alle 1000 metrin. Näin ollen AFF-oppilaan jatkokoulutusohjelma poikkeaa väkisinikin hieman traditionaalisen oppilaan ohjelmasta.

P.S. Lisätietoja AFF-asioihin liittyvistä kysymyksistä antaa mielellään Timo Rantala, jonka tavoittaa yleensä SLK:n parakeilta.

SUPER-SHOES

KangarooROOS.

I JUMP in my
KangarooROOSTM
Athletic Shoes

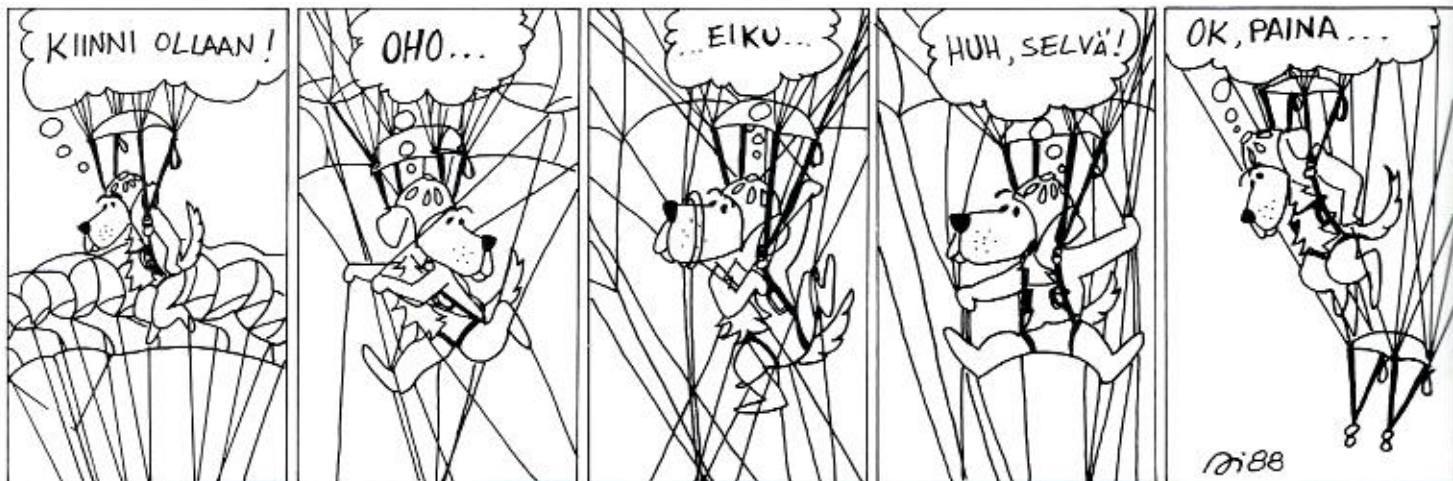
HYPPÄÄMINEN TURVALLISEN TUNTUISESTA, VAKAASTI LENTÄVÄSTÄ KONEESTA ON MONELLE ENSIKERTALAISELLE PELOTTAVA KOKEMUS. TÄMÄHÄN JOHTUU VAIN KOKENEISTA HYPPYLENTÄJISTÄ.

JOS HYPPYKONEEN PILOTIKSI VALITTAISIIN JUURI LUPAKIRJAN SAANEITA LENTÄJIÄ, JOILLA EI VIELÄ LISÄKSI OLISI TYYPPIKOULUTUSTA, HYPPÄISIVÄT IHMISET KONEESTA ULOS MIELELLÄÄN. HYPPYMESTAROIDEN HOMMAKSI JÄISI HILLITÄ SITÄ SUUNNATONTA INTOA HYPÄTÄ ALTA 600 METRIN. SÄÄSTÖÄ SYNTYISI MYÖS LENTOJEN KUSTANNUKSISSA, KUN KONE OLISI TYHJÄ JO STRIMERIN HEITTO KORKEUDESSA.

BREINLOKKI & PARADOG

© 88

SUOMEN LASKUVARJOKERHON HYPPYTOIMINNAN OHJEET

MANIFEST

Manifesti

– ensimmäisen pokan pilotti toimittaa tuulitiedot
– manifestin tulee kuunnella hyppytoiminnan aikana kerhon jaksoa 122.3 (tuulet, tankkaukset, jne.)

– Hypypaikan määrittelee ensimmäisen pokan vanhin pääsääntöisesti laskemalla pilotin toimittamista tuulitiedoista ja/tai harkintansa mukaan streamerin avulla.

Laskukaava: tuulen nopeus * vapaan aika + tuulen nopeus * 120 (180) 2–3 min

– muuttuneissa tuulioolosuhteissa edellisen pokan vanhin ilmoittaa uuden hypypaikan – tuulitiedot on oltava manifestissa hyppääjien nähtävissä

– eri korkeuksien hypypaikat on oltava kartalle selvästi merkittyinä

– pokan vanhimaksi voidaan nimetä riittävän kokemuksen omaava hyppääjä

– jokaisesta hyppäävästä ryhmästä on nimettävä vähintään yksi, joka on ilmoittanut ole-

vansa tietoinen arvioidusta hypypaikasta. Myös jokaisen yksin hyppäävän on tiedettävä hypypaikka

– hypypaikan tietävät yksin hyppäävät ja teamin vanhimmat merkitään pokalistaan

– mikäli manifesti ei tunne lupakirjahyppääjää on hän velvollinen tarkastamaan tämän hyppykelpoisuuden

– oppilashyppääjistä vastaa kulloinkin hypymestari

– ulkomaalaisen hyppääjän hyppykelpoisuuden kuittaa joku hypymestareista siihen pokalistaan jolla kyseinen hyppääjä vierailunsa aloittaa

– turisteista noudatetaan mitä OPS M6-2 Muutos 1 kohdassa 5.3 on mainittu

Varusteiden tarkastus

– tarkasta pää- ja varavarjon laukaisujärjestelmät

– tarkista kuvunpäästöjärjestelmä

– sekä mitä OPS M6-2 hyppyvarusteista määrää

Kuormaus

– pokan vanhin breafaa pilottia

– koneen streevan etupuolelle ei saa mennä

– koneen käynnistyksessä on noudatettava maavirtalaitteissa olevia ohjeita

– maavirtalaitteen virta kytketään pois vain pilotin merkistä; samalla poistetaan tukitanko ja näytetään se pilotille

– "kuivaharjoittelu" koneen ovella on kielletty

– lähtövalmius kuitataan pilotille sisäradiolla komennolla "VALMIS"

– tarkista tuulen suunta, jotta osaat laskeutua oikein vaikei laskeutuessasi olisikaan käytettävissä tuulipussia

Nousu

– turvavyöt on pidettävä kiinnitettyinä kunnes turvavyövalo sammuu

– suojakypärää on pidettävä päässä aina 300 metrin korkeuteen asti

– hätähypystä päättää yksin koneen päällikkö

Linjan ajo

– pääsääntöisesti pohjois-etelä -suuntaisesti kulloisellakin lentokorkeudella vallitsevaan vastatuuleen

– pokan vanhin ilmoittaa piloteille perusosan ja finaalin kääntöpiSTEEN

Hypypaikan määrittäminen

– paikan katsomisen suorittaa pokan vanhin

– kommunikointi pilottien ja paikan katsojan välillä

★ liikennevalot

★ tangenttipuhelin

– kukin hypypaikan tunteva tarkistaa ovelle kiivetessään että hypypaikka on oikea

Hyppytiheys

– 8 sek/hyppääjä tai team

– kun koneen lentonopeus 80 solmua;

0 -tuulella 900 metrin maali-alueen ylilentoaika on 22 sek (1300 m = 32 sek)

10 m/s -tuulella vastaavasti 30 sek (43 sek)

Hypyn lopettaminen ja liukuminen

– liu'u vasta purkukorkeudessa ellei etukäteen ole toisin sovittu

– huomioi avauskorkeus (ei yli 800 m eikä alle 600 m)

– korkeisiin avauksiin on pyydettyä lennonjohtolta erillinen lupa

– anna aina avausmerkki; myös silloin kun hyppäätkin ja jälkeesi tulee muita hyppääjiä

Laskeutuminen

– käytännössä olevaa rataa ei saa ylittää alle 200 m korkeudessa

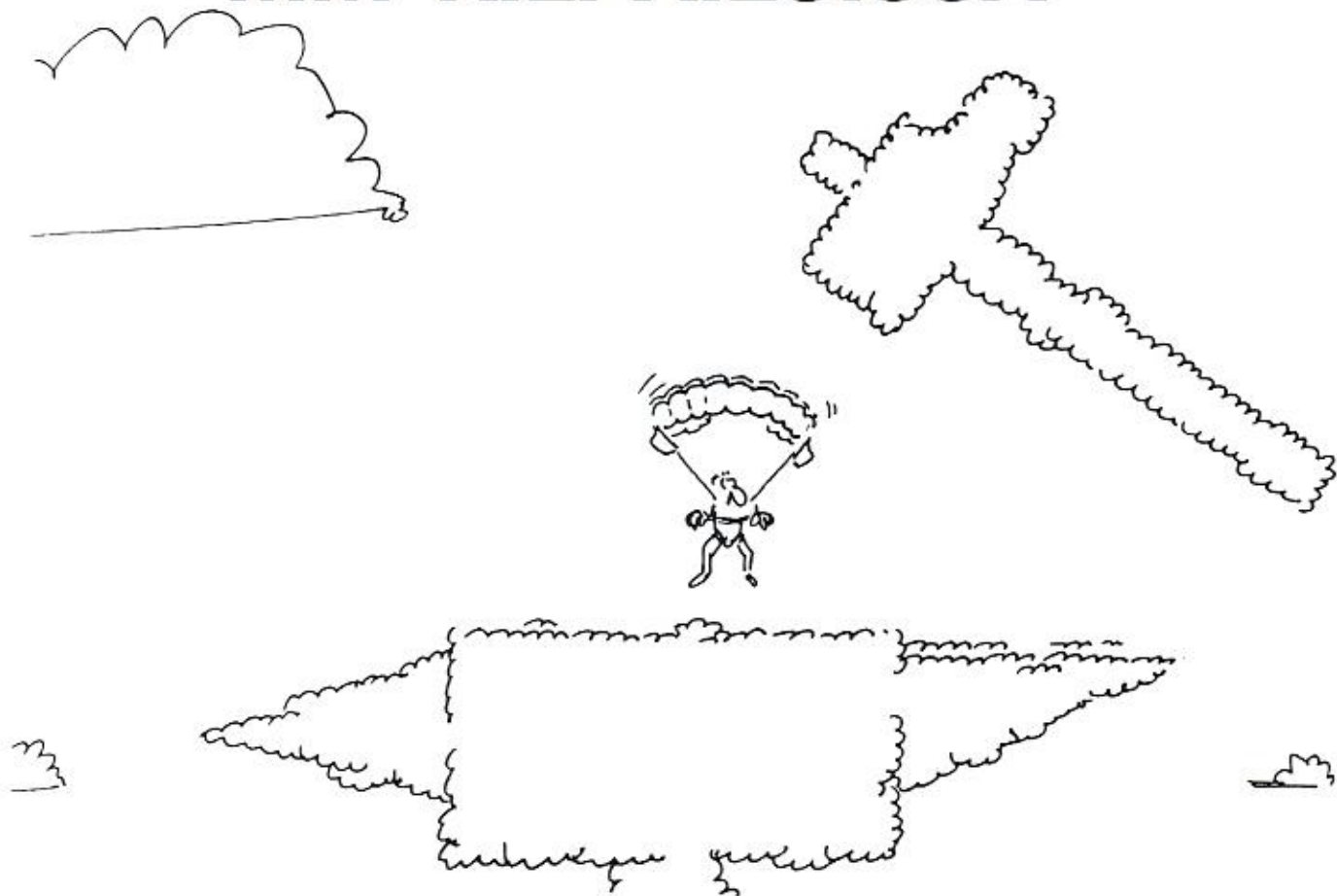
– tarkista maatuulen suunta tuulipussista

– huomioi toiset varjot

– laskeudu aina selvästi etäälle kiitoradan reunasta

– pokan vanhin kuittaa seuraavalle pokalle oliko määritelty hypypaikka oikea.

OMAT KOIRAT PURIVAT MM-KILPAILUISSA

Suomen Ilmailuliiton joukkue lähti odottavin mielin taito- ja tarkkuushypyn MM-kilpailuihin, jotka pidettiin Nyköpingissä, Ruotsissa 28. 7.–7. 8. 88. Nyt kerrankin päästäisiin tutunomaisiin olosuhteisiin ja pohjolan vaikeisiin säihin näyttämään samoja taitoja kuin omissa kilpailuissa.

Omat koirat purivat kuitenkin niin, että miesten tarkkuus jäi epävakaaan sään ja erityisesti kovien tuulien takia kahteen kierrokseen.

Kilpailujen johtava maa oli edelleenkin DDR, joka vei yhtä lukuunottamatta kaikki naisten ja miesten jaossa olleet kultamitalit.

Joukkueessamme oli joka tapauksessa ytyä, ja joukkue-tarkkuuden Suomen ennätys tuli tehtyä jo näilläkin hypyillä. Enska Kilpinen teki lisäksi taitohypyn Suomen ennätyksen. Miesten joukkueessa hyppäsivät Anssi Horppu, Olavi Kilpinen ja Tatu Soini konkareina sekä Jouni Lahti ja Timo Toivonen ensikertalaisina MM-tasolla.

Sinikka Nieminen edusti yksinään naisvaltaa. Eero Kausalainen toimi tarkkuushypyn lajituomarina ja Hannu Laitinen delegaation johtajana ja juryn jäsenenä. Mikko Hyppönen jäi aikaisemmista suunnitelmista poiketen matkalta ja siten johtotehtävistä pois.

Tarkkuus alkoi lupaavasti

Tarkkuushyppy hypättiin ensimmäistä kertaa MM-tasolla siten, että joukkue- ja henkilökohtainen tarkkuus suoritettiin samalla hypyllä viiden miehen tai naisen joukkuein, joista neljän parhaan summa muodosti joukkueen tuloksen.

Miesjoukkueemme alkoi näyttävästi tarkkuushypyn, ja se myös kohteliaasti huomattiin.

Koko joukkue teki puhtaan tuloksen ja jakoi kierroksen päätyttyä ensimmäisen sijan yhdessä neljän muun maan kanssa. Toisella kierroksella joukkueen tulos oli yksi sentti, mikä oikeutti neljanteen sijaan yhdessä Ranskan kanssa. Joukkue kirjasi samalla nimiinsä uuden Suomen ennätyksen: yksi puhdas kierros ja seuraavalla sentti.

Henkilökohtaisessa tarkkuushypyssä Anssi, Jouni ja Timo olivat edelleen puhtaalla 00-tuloksella jakamassa kärkisijaa, tosin vielä erittäin suuren, n. 40 hyppääjän porukan kanssa. Enskalla oli koossa yksi sentti. Satu taiteili jalkansa kahdeksan senttiä yli loivanpuoleisessa finaalin loppuosassa.

Paikallaan pysyvä säähäiriötila esti tämän jälkeen enemmät miesten tarkkuuskierrokset huolimatta siitä, että kilpailut aloitettiin lähes päivittäin puoli kuudelta, ja iltatyöniäkin yritettiin käyttää hyväksi.

Naiset saivat hypättyä minimi kuusi kierrosta. Kuudes saatiin täyteen kylläkin virallisen päättäjätalouden jälkeen, ja palkinnot jaettiin vas-

ta iltabanketissa. Sinikalla ei ollut tarkkuudessa samaa varmuutta kuin SM:ssä. Tulosta pudotti erityisesti kuudennen ylilyönti yhdeksän sentin rinkiin, jolloin 19 cm:n yhteistulos pudotti 41. sijalle.

Miesten hyvä taitohyppy

Joukkueemme teki myös taitohypyssä tasaisen varmaa työtä nykyiset säännöt huomioiden ollen joukkueena seitsemäs, mikä on ehkä paras tulos maittensä kokonaiskilpailuun tässä lajissa.

Monella maalla kaksi tai kolmekin hyppääjää epäonnistui virheitte takia ja pudotti siten kokonaistulosta. Enska Kilpinen teki kolmannella hypyllään uuden SE:n eli virheettömän sarjan ajalla 7.70 ja nosti itsensä loppusijalle 22 (kahden hyppääjän päähän finaalista).

Ranskan Lubbe esitti jälleen alle kuuden sekunnin suoritusajoja, jotka näyttivät suhteellisen siistiltä. Virheet eivät silti päästäneet mitalisijoille. Taitohypyn voitti DDR:n Roland Eilenstein meikäläisittäin tavanomaisella mutta tehok-

kaalla tyyliillä. Mainittakoon, että maailmanmestari käytti kovaa valkoista kypärää, melko kankeaa mäkihyppääjän haalaria ja mustia paksuja hyppykenkiä ilman herkkyyden järkkymistä.

Järjestelyt keskeneräisiä

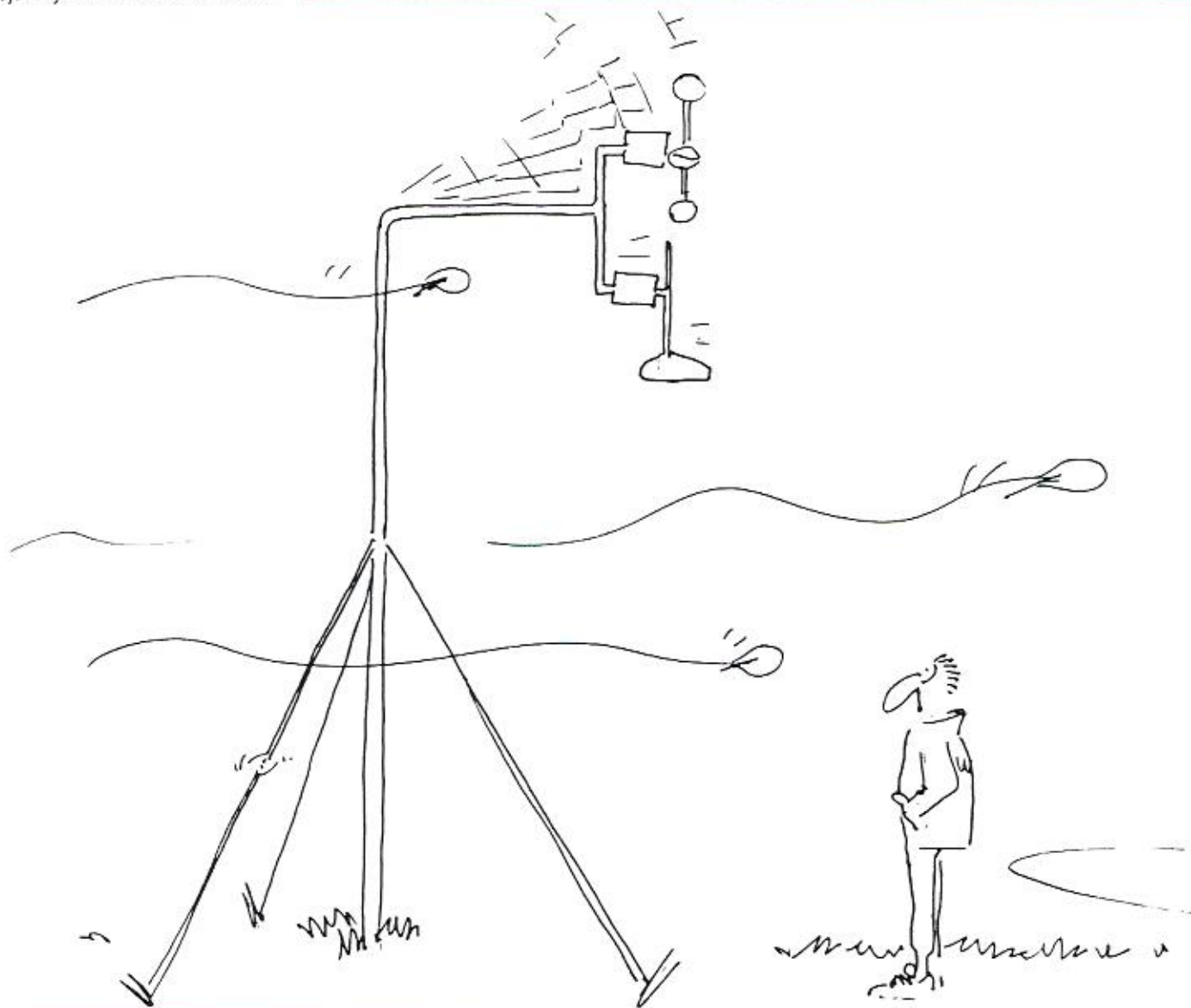
Kilpailuihin osallistui lähes 250 urheilijaa, jotka edustivat 29 maata ja kaikkia maanosia. Vieraille jäi kahden viikon aikana valitettavasti surkea kuva pohjoismaisesta säästä. Asiaa ei parantanut se, että järjestelyt eivät läheskään kaikilta osin vastanneet MM-tasoa. Järjestelykoneisto oli ehkä jäänyt liian pieneksi. Melko kallista osanottomaksua ajatellen harmitti se, että kaikki pienet puutteet muodostuivat järjestäjän säästöksi. Kukkasena oli maitten välisen paremmuuden puuttuminen tietokonetulostuksesta. Seuraavia pohjoismaisia MM-kilpailuja saadaan jo pelkästään sään takia odottaa ehkä pitkäänkin.

Kilpailujen ilonpilkuna oli Italian joukkue, jonka johtaja Marco Giacchero järjesti tyylikkään lentopallocupin palkintoja myöten. Pisasta kotoisin

Italialaishyppääjän näkemys kisojen tunnelmasta.

↑ Suomen joukkueen herrat vasemmalta Tatu Soini, Timo Toivonen, Olavi Kilpinen, Jouni Lahti ja Anssi Horppu. Kilpinen ilahdutti taitohypyn uudella Suomen ennätyksellä. Sarja taittui 7,70 sekuntiin ja se oli virheetön. Maailman huipulle on tosin vielä matkaa ja puristusta tarvitaan kosolti lisää.

↓ Sinikka Niemiseltä odotettiin paljon etenkin tarkkuushyppäämisessä, mutta hommasta ei tullut mitään. Kokonaiskilvan sijoitus jäi perin vaatimattomaksi 40 paremmalle puolelle.

↑ Sateeseen ja tuuleen kukistuivat laskuvarjohyppyjen MM-kilpailut Ruotsissa Nyköpingissä. Ensimmäistä kertaa kilpailujen historiassa ei kisaa saatu läpi ja näin jäivät hyvät maailmanmestaruudet omistajia vailla.

Jotain numeronikkareille

MM-kisassamukana yhteensä 237 hyppääjää 29 maasta.

176 kilpailijaa oli valinnut varjokseen Parafoilin siten, että 92 heistä hyppäsi Parafoil 252:lla, 31 Parafoil 282, 10 Parafoil 272 ja 43 ilmoitti kuvukseen pelkän Parafoilin ilman kokotietoja.

22 kilpailijaa oli valinnut Challengerin, kolmelle kelpasi vielä vanha kunnon Cloud ja yksi pelasi uppista ja hyppäsi 252 Cruisilitella.

Itäpuolen kuvuista suosituin oli YAN 10, jolla hyppäsi Kiinan 10-henkinen joukkue. Jugoslaavit olivat päätyneet Kluz (8 kpl), pari itäsaksalaista RL-16 ja yksi puolalainen RL-12. Näistä kuvuista ei toimituksella ole mitään tietoa.

Ihan kaikki kisaajat eivät ilmoittaneet menopelinsä merkkiä.

oleva hyppääjä Paolo Bertolini loi puolestaan piirrossarjan kilpailujen tunnelmista. Hänen piirroksiaan on näkynyt keskieurooppalaisissa laskuvarjo-lehdissä, ja hän lupasi tarvittaessa piirtää myös meidän julkaisuumme.

Lajin kehittäminen

CIP:n taito- ja tarkkuushypyn alakomitean puheenjohtaja Hein Garnegier Hollannista käytti sään ja aikansa tehokkaasti hyväksi haastatteleamalla joukkueita ja järjestämällä kokouksia, joissa käsiteltiin sääntömuutostarpeita lajin kehittämiseksi.

Tšekkoslovakia on esittänyt, että taitohypyn virheet muutettaisiin yksinkertaisiksi sakoiksi viiden asteen välein. Esim. käännöksen -5 antaa 0.10 sek ja -20 0.20 sek, mikä keikauttaisi arvostelun jälleen pääläelleen ja edistäisi nopeita, mutta epäpuhtaita sarjoja.

Eräs ehdotus tuli belgialaisilta, ja siinä haluttiin siirtyä neljän sentin maaliin, jotta erot syntyisivät nopeammin. Toisaalta he pitivät kolmen sentin pläkää pinta-alaltaan suhteettoman pienenä.

Naisten tarkkuudessa yritti neljä kilpailijaa ratkoa pronssimitalia uusimalla kolmesenttiseen, mutta yksi kierros tuotti vain nollia, ja mitali jouduttiin jakamaan. Joka tapauksessa seuraavassa CIP:n kokouksessa on melkoinen määrä sportincoden muutoskohteita, joita pelkästään kilpailujen jury jätti harkittavaksi protestien käsittelyn yhteydessä.

Muuta

Yksi viikko on ehdottomasti liian lyhyt aika omien SM:ien ja MM-kilpailun välillä sekä urheilijan että joukkueen asiointien kannalta. Nyt väli viikko käytettiin valmennusleiriin Utissa, edustuspukujen haalimiseen ja painatuksiin. Yksi viikko lisää olisi antanut hypääjille palautumis- ja omien asioiden hoitamisaikaa ja varusteetkin olisi saatu paremmin sovitettua.

Mikäli aiotaan käyttää sponsoreita, tulee hypääjän kilpailuasun olla riittävän siisti ja urheilullinen. Nyt oli onni, että kaikilla oli samanlainen joustopuku, johon voitiin kiinnittää logot. Vastaisuudessa tulisi harjoitella ainakin tarkkuushyppyä erilaisissa varusteissa. On huono, jos herkkyys on jo vaatteesta kiinni. Uskaltaisin väittää, että finaali ei vaatteiden pitäisi tulla mieleen eikä logoja lueta; hyvä kun huomaa, mahdollisen punaisen liputtajan.

TAITO- JA TARKKUUS MM LOPPUTULOKSET

Naisten tarkkuus

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Yht.
1	Lisa Olsen	CAN	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	-	-	-	0.01
2	Gabriele Bauer	GDR	0.00	0.00	0.01	0.00	0.01	0.00	-	-	-	0.02
3	Jana Kocarkova	CZE	0.00	0.00	0.00	0.02	0.00	0.01	-	-	-	0.03
3	Huang Zuzhen	CHN	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.02	-	-	-	0.03
3	Xiong Min	CHN	0.00	0.01	0.02	0.00	0.00	0.00	-	-	-	0.03
6	Snejinska Anguelova	BUL	0.01	0.00	0.01	0.00	0.00	0.01	-	-	-	0.03
7	Cornelia Fischer	GDR	0.01	0.00	0.01	0.01	0.00	0.01	-	-	-	0.04
7	Eileen Vaughan	CAN	0.00	0.00	0.00	0.01	0.02	0.01	-	-	-	0.04
7	Natalia Filinkova	URS	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00	0.02	-	-	-	0.04
10	Claudia Czeppel	FRG	0.04	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	-	-	-	0.05
10	Elvira Wolff	FRG	0.01	0.00	0.00	0.01	0.01	0.02	-	-	-	0.05
10	Kerstin Gartner	GDR	0.00	0.01	0.02	0.00	0.02	0.00	-	-	-	0.05
10	Cheryl Stearns	USA	0.00	0.01	0.02	0.02	0.00	0.00	-	-	-	0.05
41	Sinikka Nieminen	FIN	0.02	0.04	0.00	0.00	0.04	0.09	-	-	-	0.19

Naisten yleismestaruus

		Tarkkuus	Taito	Yht.
1	Kerstin Gartner	GDR	10	11
2	Cornelia Fischer	GDR	7	13
3	Natalia Filinkova	URS	7	14
4	Gabriele Bauer	GDR	2	15
5	Lisa Olsen	CAN	1	16
6	Li Rongrong	CHN	17	19
7	Cheryl Stearns	USA	10	20
8	Katrin Sperschneider	GDR	13	21
9	Olga Lepezina	URS	18	22
10	Huang Zuzhen	CHN	3	29
48	Sinikka Nieminen	FIN	40	98

Miesten taitohyppy

1	Ronald Ellenstein	GDR	6.88	0.00	6.88	6.89	0.00	6.89	7.29	0.00	7.29	-	-	-	21.06
2	Zou Jimin	CHN	6.70	0.00	6.70	6.94	0.75	7.69	7.12	0.00	7.12	-	-	-	21.51
3	Serguei Lanskov	URS	6.98	0.00	6.98	7.59	0.00	7.59	7.06	0.00	7.06	-	-	-	21.63
4	Eric Lauer	FRA	7.04	0.00	7.04	7.48	0.00	7.48	7.28	0.00	7.28	-	-	-	21.80
5	Christian Frei	CH	6.70	0.00	6.70	7.14	0.75	7.89	7.25	0.00	7.25	-	-	-	21.84
6	Josef Pavlata	CZE	6.55	0.75	7.30	6.80	0.00	6.80	6.45	1.50	7.95	-	-	-	22.05
7	Jens-Uwe Lasotta	GDR	7.17	0.00	7.17	7.17	0.75	7.92	7.11	0.00	7.11	-	-	-	22.20
8	Jean Dermine	FRA	6.97	0.75	7.72	6.98	0.00	6.98	7.23	0.75	7.98	-	-	-	22.68
9	Vladimir Kolesnik	URS	7.39	0.00	7.39	7.18	0.75	7.93	7.58	0.00	7.58	-	-	-	22.90
10	Tom Welgos	USA	6.87	0.00	6.87	6.99	0.75	7.74	7.58	0.75	8.33	-	-	-	22.94
22	Olavi Kilpinen	FIN	8.11	0.00	8.11	7.82	0.75	8.57	7.70	0.00	7.70	-	-	-	24.38
28	Tatu Soini	FIN	8.03	0.00	8.03	8.06	0.75	8.81	8.23	0.00	8.23	-	-	-	25.07
38	Anssi Horppu	FIN	7.58	0.75	8.33	7.77	1.50	9.27	7.95	0.75	8.70	-	-	-	26.30
63	Timo Toivonen	FIN	9.68	1.50	11.18	8.98	0.00	8.98	8.45	0.75	9.20	-	-	-	29.36

Naisten taitohyppy

		Aika	Virh.	Yht.											
1	Kerstin Gartner	GDR	7.01	0.00	7.01	7.63	0.00	7.63	7.14	0.75	7.89	-	-	-	22.53
2	Li Rongrong	CHN	6.71	0.00	6.71	7.10	0.75	7.85	7.76	0.75	8.51	-	-	-	23.07
3	Tamara Kachan	URS	7.34	0.00	7.34	8.17	0.00	8.17	7.58	0.00	7.58	-	-	-	23.09
4	Olga Lepezina	URS	7.22	0.00	7.22	7.51	0.75	8.26	7.97	0.00	7.97	-	-	-	23.45
5	Marjolaine dePury	FRA	7.66	0.00	7.66	8.09	0.00	8.09	7.80	0.00	7.80	-	-	-	23.55
6	Cornelia Fischer	GDR	7.77	0.75	8.52	7.32	0.00	7.32	7.30	0.75	8.05	-	-	-	23.89
7	Natalia Filinkova	URS	7.45	0.75	8.20	7.49	0.00	7.49	7.79	0.75	8.54	-	-	-	24.23
8	Katrin Sperschneider	GDR	7.59	0.75	8.34	7.76	0.75	8.51	7.84	0.00	7.84	-	-	-	24.69
9	Beverly Watson	CAN	8.02	0.00	8.02	7.99	0.75	8.74	8.00	0.00	8.00	-	-	-	24.76
10	Cheryl Stearns	USA	7.43	1.50	8.93	6.65	1.50	8.15	7.19	0.75	7.94	-	-	-	25.02
58	Sinikka Nieminen	FIN	8.57	1.50	10.07	9.15	0.75	9.90	8.87	16.00	16.00	-	-	-	35.97

Kaiken kaikkiaan tulevaisuus taidon ja tarkkuuden suhteen näyttää edelleen lupaavalta. Joukkue oli nuorentunut, mutta iskukyky kuitenkin parantunut koko joukkueella, mutta myös vanhoilla hypääjillä. Enskakin ilmeisesti vielä tarkastaa juhla-MM:t Jugoslaviassa.

TEKSTI HANNU LAITINEN
KUVAT HANNU LAITINEN
PIIRROKSET
PAOLO BERTOLINI

Kaksi vakavaa tilannetta varjosti keväistä hyppytoimintaa Helsingissä. Ensimmäisessä loukkaantui kokenut lupakirjahyppääjä ja hyppymestari alastulossa ja toisessa kaksi oppilasta törmäsi toisiinsa kun jo varjonsa avannut oppilas sai toisen liu'ussa olevan oppilaan niskaansa.

Onneksi tilanteista selvittiin säikähdyksellä, mutta tutkijalautakunta sai kuitenkin töitä. Laskuvarjourheilu-lehti julkaisee nyt lautakunnan puheenjohtajan tiivistetyn raportin opiksi kaikelle kansalle.

Vuosi 1984 oli tilastollisesti synkkä. Silloin sattui kolme kuolemaan johtanutta laskuvarjo-onnettomuutta Suomessa. Sen jälkeen ei olekaan tutkijalautakuntia laskuvarjopuolella tarvittu, kunnes tänä hyppykautena, jolloin niitä on perustettu kaksi, tutkimaan Malmin ja Joensuun onnettomuuksia. Molemmissa tapauksissa hyppääjä loukkaantui vakavasti.

Allekirjoittanut on toiminut Malmin tapauksen lautakunnan puheenjohtajana, ja kuten Mimma lupasi LU:n viime numerossa tässä seuraa yhteenveto tapahtumista ja toteamuksista.

On tärkeää huomioida, että en ole vielä saanut tutkimuskertomuksen kirjoittamista päätökseen tätä naputellussa, joten allaoleva analyysi tilanteesta ja siitä tehdyt johtopäätökset saattavat vielä muuttua.

Onnettomuushyppy

Maanantai 9. 5 oli aivan tavallinen hyppypäivä SLK:ssa. Twin Otterissa oli 22 hyppääjää joista osa oli oppilaita. Loukkaantunut hyppäsi kahden relatiivia 3000 m:stä. Koneesta poistui samalla ylilenolla 15 hyppääjää, ensin kaksi hyppääjää yksin, sitten järjestyksessä 3-way, 4-way, 3-way, sitten loukkaantunut toisen hyppääjän kanssa, ja viimeksi yksinäinen hyppääjä. Ennen uloshyppyä eivät muut kuin ensimmäisinä hyppäivät katsoneet missä ollaan.

Hyppyn vapaapudotusosuus sujui hyppääjältämme normaalisti.

Avattuaan varjonsa hän huomasi olevansa kaukana kentältä, asuntoalueen päällä. Koska hänen isänsä asui siellä, hän ajatteli ensin laskeutuvansa kylään.

Jossakin vaiheessa hän kuitenkin totesi että pihanurmikko on liian pieni, joten hän suuntasi kohti läheistä Malmin hautausmaata. Maatuulen suunnasta (6 m/s) hänellä ei ollut tietoa, eikä lähistöllä ollut lippuja tai muuta, josta sen olisi voinut nähdä.

Hän huomasi että korkeus ei riittäisi hautausmaalle asti, joten hän päätti laskeutua aidan ulkopuolella olevalle parkkialueelle.

Valittu laskeutumisalue oli n. 20 m pitkä laskeutumissuunnassa, ja siinä oli reunaesteitä: "kynnyksellä" noin 5 m:n korkuisia puita, ja edessä katuvaloja lankoineen.

Hän lähestyi ilmeisesti laskeutumisaluetta melko matalalta ja joutui puiden takia tekemään jyrkän perusosa/finaalikaarron. Välittömästi kaarron jälkeen vaaka- ja vajoamisnopeuksien ollessa edelleen suuret hän iskeytyi maahan, kovalle sora-alustalle myötätuuleen. Hyppääjä sai luunmurtumia päästä kanta-päähän.

Toteamuksia

Hyppääjän fyysisessä ja henkisessä hyppykunnossa ei ollut vikaa. Hänellä on kaikkiaan 877 hyppyä, joista viimeisen 12 kuukauden aikana 47, hyppykauden -88 aikana 16, joten vuonna -84 onnettomuuksissa kummitelleet pitkät tauot ja liian vaikeat suoritukset eivät

tässä olleet ongelmana.

Varusteissa ei ilmennyt vikoja. Paitsi että en voi olla toteamatta, täysin tiedostaen että aihe on perinteisesti niin arka: Jos hän nakkihuuvan sijasta olisi käyttänyt kovaa kypärää, niin ylläoleva tapahtumakuvaus olisi paljon yksityiskohtaisempi... Nyt hyppääjälle itselleen tuli vakavasta aivotärähdyksestä johtuen viime hetkien tapahtumista muistikatkoksia.

Todettakoon tässä yhteydessä, että hyppääjä voi kirjoittamishetkellä hyvin, ja että hän kuulemani mukaan suunnittelee hyppyransa jatkamista taas kaudella -89.

Onnettomuuteen on myötävaikuttanut

– Maahantulopaikan kiireinen valinta. 100 m:n päässä oli suuri hiekka-alue johon kolme muuta hyppääjää laskeutui turvallisesti.

– Tietämättömyys maatuulen suunnasta. Tämän olisi voinut tarkistaa vaikkapa ennen koneeseen menoa.

– Matalalla suoritettu tiukka koukkukäännös.

– Väärä uloshyppypaikka.

Uloshyppypaikkaan vaikuttaneet tekijät

Maalialueena Malmin kentällä on kiitotien 18–36 sivulla oleva nurmikko, jonka käytettävä alue on n. 1000 m pitkä. Koneen lentäessä tämän alueen pituussuunnassa on siis käytössä tämän pituinen uloshyppyalue, jonka sijainti vaihtelee tuulten mukaan (tähän vaikuttavat sekä maa- että ylätuulet). Tällä menetelmällä voi-

daan uloshyppylinjat ajaa joko etelästä pohjoiseen tai päinvastoin. Linjan suunnan valintaan vaikuttaa ylätuulten suunta.

Koska myötätuuleen lennetäessä koneen maanopeus kasvaa, uloshyppyyntä käytävä aika lyhenee, joten linjat pitäisi ajaa vasta/sivutuuleen hyppyykorkeudessa vallitsevaan tuuleen nähden.

Twin Otter kulkee uloshyppytietä noin 80 solmua, eli 40 m/s, joka antaa aikaa uloshyppyyntä noin 25 sekuntia. Uloshyppypaikan valintaan vaikuttavat ajeluajasta varjon varassa, ajautuminen tuulen mukana vapaassa, ja myös niin kutsuttu "heitto eteenpäin" koneen lentosuuntaan, jonka vaikutus maahan nähden lisääntyy koneen maanopeuden kasvaessa.

Koneessa on kirjoittamishetkellä sekä lentäjien että hyppymestarin käytössä kartat joissa on numeroidut pohjois-etelä suuntaiset suorat, joiden mukaan halutun linjan valinta sisäpuhelimella on lentäjille helppoa. Tapahtumahetkellä nämä olivat vasta valmistilla.

Onnettomuuslennolla pudotettiin oppilaita matalalta. Hyppymestari pudotti myös streamerin. Oppilaat laskeutuivat turvallisesti kenttäalueelle. Ylätuulet olivat keskimäärin 12.5 m/s ja keskimääräinen suunta oli n. 60°. Tämä kuljettaa hyppääjää yli 600 m vapaassa 50 sekunnin aikana.

Hyppymestari ei ollut koko lennon aikana tietoinen ylätuulten suunnasta ja voimakkuudesta.

OIKOTIETÄ TURVALLISUUTE KAKSI VAKAV ONNETTOMU AJATTELEMA TÄHDEN

EN EI OLE AA TTA VAIN TOMUUDEN

Oppilashyppääjät ovat sikäli riskialttiita, että heiltä puuttuu se kokemus, jonka avulla lupakirja-hyppääjä selviää palkahästä. Siksi hyppymestarin vastuuntunto ja tieto ovat äärimmäisen tärkeitä apuja oppilaille, sillä heiltä ei voi eikä saa odottaa taitoja, jotka karttavat ajan myötä.

Huom! Kuvan henkilöt eivät ole onnettomuudessa mukana olleita, vaan SLK:n muuta katrasta.

Muut koneessa olleet hyppääjät olivat niistä tietoisia, koska ilmeisesti lentäjät kertoivat tuulista konetta kuormattaessa.

Vallitsevissa olosuhteissa linjat olisi pitänyt ajaa etelästä pohjoiseen. Nyt linjat lennettiin kuitenkin pohjoisesta etelään.

Sen lisäksi uloshyppypaikan valinnassa olisi pitänyt myös huomioida ajalehtiminen vapaassa, sekä mahdollisesti myös koneen suuresta maanopeudesta johtuen "heitto eteenpäin" koneen lentosuuntaan.

Koneessa jotkut hyppääjät olivat todenneet toisilleen että linjat ajetaan myötätuuleen, mutta kukaan ei puuttunut asiaan.

3000 metrin linjalla uloshyppypaikan määritteli eri henkilö kuin aiemmin hyppymestarina toiminut. Linjan ensimmäinen hyppääjä lähti koneesta kiitotien 18–36 puolessavälissä. Varjo oli auki kenttäalueen laidalla, ja hän pääsi maalialueelle. Toisena hypännyt pääsi samoin maalialueelle. Ensimmäisestä kolmen RW porukasta yksi hyppääjä pääsi aivan kenttäalueen laitaa. Muut uloshyppääjät laskeutuivat kentän ulkopuolelle tasaisin välimatkoin, loukkaantuneen hyppääjän varjon ollessa auki kentältä noin 2,5 km lounaaseen.

Uloshyppytapahtumaan kuluttua aikaa ei pysty jälkeensä arvioimaan. Olen mitannut eräällä lennolla 4x4 miehisin ja 1x2 miehisin yhdellä linjalla tapahtuvan uloshyppyn ajaksi 35 sekuntia. Virheelli-

seen uloshyppypaikkaan on vaikuttanut mm.:

– Informaation kulku; hyppymestari ei ollut tietoinen ylätuulista.

– Vaikkakin muut hyppääjät ihmettelivät linjojen suuntaa kukaan ei puuttunut asiaan.

– 3000 m:n korkeudessa uloshyppypaikan määritteli hyppääjä joka oli tietoinen ylätuulista, mutta hän ei tehnyt tarvittavia korjauksia.

– Uloshyppyyden käytetty aika saattoi olla huomattavan pitkä.

Yleisesti ottaen minulla on mielikuva, että me emme hyppytoiminnassa huomioi kaikkia niitä seikkoja, jotka vaikuttavat paikanmääritykseen. Ajalehtiminen vapaassa on samanlainen ongelma 182:sta kuin Otterista. Patjallahan kylä yleensä pärjäälee, mutta yläkerrassa meillä useimmilla on alkeisvarjo!

Toinen vakava onnettomuus

Tutkimusten "kenttäosuuden" ollessa vielä kesken sattui 27.05 tilanne, jossa oppilas törmäsi vapaassa toisen oppilaan avonaiseen varjoon.

Koneesta 3000 metrin korkeudesta hyppäsi ensin oppilas, joka harjoitteli vapaassa täytehypyllä erilaisia vapaapudotusasentoja, joista joidenkin aikana hän saattoi hyvinkin liikkua sivusuunnassa. Hän avasi varjonsa noin 800 metrin korkeudessa.

Noin 2–3 s hänen jälkeensä oli koneesta hypännyt hyppymestari ja toinen oppilas RW-koulutushyppylle. He purkivat

kuvionsa 1100–1200 m:n korkeudessa, ja molemmat lähtivät liukuun, eri suuntiin.

Liukunsa aikana oppilas numero 2 näki oppilaan numero 1 avonaisen varjon "kaukana edessä" alapuolella, eikä hän tässä vaiheessa tiedostanut törmäysvaaraa.

Avonainen varjo kuitenkin lähenei, jolloin oppilas 2 kääntyi vapaassa "poispäin", muttei kuitenkaan liukunut uuteen suuntaan. Hän törmäsi jalallaan kuvun keskitunnelin etureunaan, niin että n. 25 cm jalasta osui kupuun. Hänen jalkansa rikkoi kuvun etureunan "kanttaukset", ja kankaan, jolloin raju repäisy halkaisi kuvun kahtia profiilin jänteen suuntaan saumoista.

Hyppääjä 2 avasi päävarjonsa. Hyppääjä 1, joka ei havainnut törmäystä, totesi että kupu oli haljennut ja käytti varavarjoa. Molemmat laskeutuivat turvallisesti kenttäalueelle. Hyppääjällä 2 oli pienehkö hiertymä jalassaan.

Tapahtumaan vaikutti

– Aivan liian lyhyt uloshyppyyväli. Hyppymestarin mukaan ensimmäisenä lähtevillä oli "paineita" hypätä nopeasti ulos, jotta viimeisinä lähtevät pääsisivät kentälle.

– Oppilas numero 2 ei ollut riittävän tietoinen törmäysvaaroista vapaassa, joten hän ei siksi heti ryhtynyt toimenpiteisiin. Havaittuaan törmäysvaaran hän ei heti lähtenyt liukumaan eri suuntaan vaan ainoastaan kääntyi.

Voitaneen todeta, että tässä

hyvin hiuksenhienosti vältyttiin vakavasta onnettomuudesta.

Laskuvarjohyppytoiminnassa pyritään rakentamaan toimintamalleja joiden eri "tasot" yhdessä takaavat turvallisuuden. Yhden "tason" pettäessä ei välittömästi olla katastrofin partaalla. Ylläolevassa tapauksessa yhtenä tasona voidaan pitää hyppymestarin tilannearviointia. Toinen taso voisi olla toimintamalli, joka takaa sen että uloshyppyn väli säilyy turvallisena. Se puuttui tässä tilanteesta.

Ylläoleva on melkoisen kauraa tekstiä. Tässä pitää heti todeta, että se ei kuvasta SLK:n nykytilaa. Koko tämä jupakka toimi katalyysaattorina joka aikaansaai syvää mietiskelyä ja käytännön muutoksia koko hyppytoimintaan.

Tutkijalautakunnan puheenjohtajalle oli miellyttävää tulla Malmille pienten taukojen jälkeen ja kuulla uusista ison koneen operointiin liittyvistä toimintamalleista. Ja tämä prosessi jatkuu koko ajan.

Jos tähän taruun liittyy jokin opetus, mikä yleensä pätee tutkimushommissa, se on varmaan jotain seuraavanlaista:

Ensinnäkin useimmat ylläolevista ongelmista pätevät aivan yhtäläillä mopoluokan koneesta kuin bussista, joten aiheesta sopii nojata taaksepäin ja pitää pieni mietiskelytauko.

Toiseksi, aina kun tulee eteen jokin uutta pitää edetä hyvin hitaasti ja varovasti.

Jokaisessa ihanassa uudessa systeemissä on joku pikku piru joka mitä yllättävimmällä tavalla iskee omaan nilkkaan kiinni.

Ne teistä jotka ovat kuulleet allekirjoittaneen sisäänpääntäviä synkkiä mietteitä mallia Chaser tietävät että minussa on vielä hampaanjäljet tallella.

Sää kiusasi Norjan Östre Årassa järjestettyjä kilpailuita. Kuivien vetoon jäi siis riittävästi aikaa.

KUVIOHYPYN PM-TULOKSET

4-henkilön laji

Sari-Anna Havia kaulaan ripustetaan kultaista PM-mitalia. Suomen joukkue, helsinkiläinen Lapi-ot on ensimmäinen kotimainen Pohjoismaiden mestari kuviohypyissä.

1 Suomi
Mika Forsén
Sari-Anna Havia
Hanno Havia
Kari Koivuranta
Ari Kousa

kier.

1. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 yht.
9 8 8 9 10 10 9 11 8 9 91

Smörrebröd-maan pojat antoivat tiukan vastuksen suomalaisille, mutta eroa oli lopussa kuitenkin 3 pinnaa.

2 Tanska 1
Mads Larsen
Niels Brusgård
Flemming Noddegård
Kim Bringsjord

2. 9 8 8 9 10 8 8 11 9 8 88

Norjalaiset saivat pronssiset mitalit kaulaansa, tasoero kahteen edelliseen joukkueeseen oli aivan selvä.

3 Norja 1
Pål Bergan
Rune Andreassen
Kristian Risberg
Gerhard Aspheim
Ivar Skjorvo

3. 6 7 8 9 8 9 6 7 8 8 76

Ruotsin joukkueen vaatimaton panos kukistui ensimmäiseen kierrokseen (jalkaotteen), josta porukka sai järkyttävät yksi pistettä. Joukkueelle löytyi kohtalotoveri Helsingistä. Alun epäonnistumisen jälkeen oli ero jo aivan liian suuri kärkeen. Kuudennella kierroksella Ruotsi teki 11 pistettä, mikä osoittaa, että taitoakin löytyy.

4 Ruotsi

Mats Warneberg

Markus Waser

Christer Larsson

Peter Tomestam

Ola Smidvik

4. 1 7 9 7 9 11 8 6 6 7 71

Suomen 2. joukkue Tyhjä katse olisi ollut kolmanneksi paras, mutta PM-kisassa vain yksi joukkue edustaa virallisesti.

Suomi 2
René Alvas
Timo Silvennoinen
Janne Kopra
Ari Laukkanen

8 8 8 9 9 10 5 9 8 8 82

Norja 2

Arne Nylund
Stein H. Stover
Ståle Solberg
Roger Iversen

7 6 8 7 5 6 7 9 3 7 65

Norja 3

Elisabeth Sothor
Ivan Skjarvo
Audun Wik
Karl Amund Arneberg

6 0 5 5 6 9 6 8 7 7 59

Tanska 2

Ove Kaldso
Tim Larssen
Karsten Madsen
Morten Najbjerg
Flemming Pedersen

5 2 4 5 4 6 4 6 5 6 46

8-henkilön laji

sija maa

1 Norja
Pål Bergan
Rune Andreassen
Gerhard Aspheim
Kristian Risberg
Ivan Skjorvo
Elisabeth Sather
Audun Wik
Karl Amund Arneberg

kier.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 yht.
5 7 7 4 4 6 6 8 6 6 59

2 Suomi

Mika Forsén
Kari Koivuranta
Sari-Anna Havia
Hannu Havia
René Alvas
Timo Silvennoinen
Janne Kopra
Ari Laukkanen
Ari Kousa

5 6 6 3 3 7 6 7 6 6 55

OPPILAAT YLLÄTTIVÄT JYVÄSKYLÄN PIKKU-SM-KISOISSA

Jyväskyläläiset innostuivat järjestämään oppilaille Pikku-SM-kisat. Isännät kaipaillivat aktiivisia oppilaita muualtakin päin Suomea, sillä vain yksi vieras kerho oli jyväskyläläisten vieraana.

Ensi vuodeksi on kuitenkin lupailtu uutta mahdollisuutta ja tapojen parannusta odotetaan. Leikkimielinen kisa sopii hyvin oppilaille, joskin on muistettava välttää liiallista rypistelyä, koska taidot ovat vielä kesken-eräiset.

Jykka Tyni edusti Alavutta ja sijoittui A-sarjan kahdeksanneksi.

Jari Åström voitti A-sarjan (yli 30 hyppyä).

Marko Saari B-sarjan. Molemmat Jyväskylän poikia.

Epäviraaliset oppilaiden SM-kisat tarkkuudessa hypättiin Tikkakoskella heinäkuun viimeisenä viikonloppuna. Järjestävänä seurana toimi maamme toiseksi suurin oppilaskouluttaja Jyväskylän laskevarjokerho, jota myös lähes kaikki kilpailijat edustivat. Ilahduttavana poikkeuksena oli Alavuden Ilmailukerhosta mukana Jukka Tyni ja Pentti Laituri, joilta oli löytynyt riittävästi urheiluhenkä lähtea kisaan mukaan. – Kaikki kilpailu- ja hyppymahdollisuudet pitää käyttää hyväksi, tuumivat pojat.

Aivan oikein. Muiden kerhojen osallistumispassiivisuuden oltiin yleisesti pettyneitä. Samoin maamme suurimman oppilaita kouluttavan kerhon nihkeys lainata kalustoa omille oppilailleen herätti ihmetystä. Syy laiskaan osallistumiseen lienee kerhojen johtoportaisissa, ei oppilaisissa itsessään??

Muulla Suomella on kuitenkin vielä mahdollisuus parantaa tapansa. Ensi vuonna näihin samoihin aikoihin järjestetään jälleen oppilaskisat Tikkakosken kentällä.

Koko kerho panosti

Lauantaina kisat alkoivat epävakaisen sään merkeissä. Kun alun toista kierrosta oli hypätty, täytyi kisa keskeyttää saateen vuoksi. Toimettomaksi ei kuitenkaan heittäytytty. Irmasihteerin ystävällisestä kutsusta kerääntyi kiitettävän lukuisa joukko kokeneita hypääjiämme tupaantuliisiin ja ryhdyttiin yhteisvoimin tekemään keliä oppilaille.

Sunnuntaina sade olikin kaikkonnut, vaikka tuuli oli vielä reippaanlainen ja teki välillä yllätyksiä. Oppilaspatjat kulkiivat kuitenkin hyvin ja suurempia yllätyksiä taisivat kokea mesut – tuloluettelo sensuroitu, mutta mainittakoon, että ainoa lätkää kuluttanut oli RW-kouluttajamme Jukka Saarensilta.

Oppilaat yllättivät positiivisesti. Kirves ja saha odottivat turhaan käyttäjiä.

Muut kelpparihyppääjät kuin mesut oli pantu hommiin toimitsijoina. Tuomareina toimivat Sale Eviluoto ja Lipsasen Tapu, jotka olivat mallittaneet ripustaa RW-haalarinsa vähäksi aikaa naulaan, sekä Jalanteen Sepi. Eviluoto oli korotettu esikisoissa hankkimansa tuomarikokemuksen perusteella ylituomariksi. Sihteereitäkin oli kerrankin riittävästi.

Taasko joku nainen!

Vanhan tavan mukaan oppilaiden tulokset mitattiin kymmenneen metriin ja sitä kauemmas hypänneet saivat juosta hiekan reunaan parhaan kuntonsa mukaan syöksyn kanssa tai ilman. Tuomarit ottivat ajan (max 45 sekuntia), vastatuulesta ei hyvitetty. Varjon sai ennen juoksua toki riisua maahan. Ainakaan katsojien kannustusta ei puuttunut!

Lopputulosten kannalta metrit ja sentit olivat ratkaisevia, sillä lähes kaikki hyppääjät pääsivät hiekalle ainakin kerran eikä tasatuloksia juuri syntynyt. Kilpailuintoa kohottavina ja paineita purkavina nämä pikamatkat olivat kuitenkin niin oivallisia, että voisi harkita niiden soveltavaa käyttöönottoa myös virallisissa SM-kisoissa.

Kaikkilla kilpailijoilla oli patjavarjot. Radion käyttöä ei sallittu, mutta kova yrittäminen korvasi tämän pikku puutteen, eivätkä alhaalla olijat aina mallittaneet pysyä hiljaa, kun maalialue lähestyi hypääjää. Vaikea sanoa, kumpien riemu oli suurempi, kun hiekka pölähti.

Monet ylittivät itsensä, mutta yksi iloisimmista oli varmasti Laituri Pentti. Kotikentällä oli edellinen tulos ollut puoli kilometriä, mutta kisa hypyt osuivat hienosti hiekan läheisyyteen ja toisella hypyllä tuomarit jo käyttelivät mittanauhaa. Kaikki tämä 9 hypyn kokemuksella.

Koska osanottajia oli vähän, kisat vietiin läpi yhdellä koneella ja tahti oli leppoisaa.

Vain yksi kilpailija keskeytti ja vielä sunnuntai-aamunakin otettiin kisaan pari matti ja majamyöhäistä. Majamyöhäinen Pirjo Rossi onnistuikin pitämään jännitystä yllä kisan viime hetkeen asti. Vielä kah-

den kierroksen jälkeen Rossi ja Rajalan Helena pitivät nimissään naisten kaksoisjohtoa.

Mitaleita ei kuitenkaan oltu vielä jaettu, vaan vasta viimeiset hyppääjät ratkaisivat, kuten kunnan tarkkuuskisassa pitääkin. Tuulen rauhoittuminen lopussa sai useimpien tarkkuuslähestymisen painuimaan hiekan yli. Näin kävi myös viimeisenä hypänneen Rossin ja mieshyppääjien huolestuneena vaalima kunnia tuli pelastettua.

Kilpailijattaren omat kommentit hiekka-alueen yläpuolella jätämme tässä mainitsematta. Todettakoon vain, että naishyppääjät eivät vastaisuudessaakaan ole Jyväskylästä loppumassa.

Tulevaisuuden nimiä

Ylivoimainen voittaja kolmella mitatulla hypyllä oli JLK:n **Jari Åström**, joka paransi tulostaan koko ajan loppua kohden. Åströmillä olikin kaikki varsinaiset oppilashypyt jo takanapäin ja kelppari hypyissä minä hetkenä hyvänsä. Sunnuntai-iltapäivällä Åströmin nähtiin käyskentelevän tunnetun parakauppiaan transiitin läheisyydessä ja pian hän huomasi olevansa upouuden Foilin omistaja. Tulevaisuudessa Åström aikoo hypätä "kaikenlaista", mutta totei, että "ainahan sitä kuitenkin yrittää hypätä tarkkuuttakin".

Teoriakoetta vaille kelpparihyppääjä oli myös ATK:n **Jukka Tyni**. Sukeltamista harrastava Tyni kertoi olevansa kiinnostuneempi RW:sta, jos vain omalle kerholle saadaan sopiva hypykone. Myös Para-Ski tuntui kiinnostavalta.

Kisat saatiin päätökseen hyvissä ajoin ja päästiin palkintojen jakoon. Kilpailujen johtaja Timo Lampinen kiitti

osanottajia, jotka olivat osoittaneet sekä "nopeutta että kestävyttä". Kaikki kilpailijat tietysti palkittiin runsain mitoin, mikä tässä pienenä viiheenä mainittakoon – ensi vuotta silmällä pitäen.

OPPILAIKEN TARKKUUSKISAT TIKKAKOSKELLA 30.–31. 07. 1988 TULOKSET:

A-SARJA (yli 30 hyppyä)

		m	s	m	s	m	s	m	s	yhteensä
1. Åström Jari	JLK	10,00+8,50	6,63+0,00	4,69+ 0,00	1,65+ 0,00	22,97+ 8,50				
2. Rossinen Raimo	JLK	10,00+0,75	2,71+0,00	10,00+ 4,54	5,70+ 0,00	28,41+ 5,29				
3. Rajala Helena	JLK	5,90+0,00	2,86+0,00	10,00+13,71	10,00+35,00	28,76+48,71				
4. Forss Jari	JLK	4,88+0,00	10,00+1,34	4,15+ 0,00	10,00+ 2,91	29,03+ 4,25				
5. Tuominen Rauno	JLK	10,00+4,56	3,35+0,00	6,17+ 0,00	10,00+ 1,19	29,52+ 5,75				
6. Rossi Pirjo	JLK	4,72+0,00	5,73+0,00	10,00+ 0,87	10,00+ 5,82	30,45+ 6,69				
7. Pajunen Karl	JLK	10,00+1,71	10,00+9,78	1,34+ 0,00	10,00+ 4,62	31,34+ 16,10				
8. Tyni Jukka	AIK	10,00+0,94	10,00+0,00	1,55+ 0,00	10,00+ 1,38	31,55+ 2,32				
9. Geier Klaus	JLK	10,00+1,72	3,30+0,00	10,00+ 3,84	10,00+ 2,93	33,30+ 8,49				
10. Hyttinen Arto	JLK	10,00+1,22	10,00+7,87	10,00+45,00	10,00+45,00	40,00+ 1,39,09				

B-SARJA (alle 30 hyppyä)

1. Saari Marko	JLK	1,34+0,00	10,00+22,28	10,00+ 1,62	2,73+0,00	24,07+23,90
2. Salopuro Anne	JLK	4,53+0,00	10,00+ 5,97	10,00+14,56	8,19+0,00	32,72+20,53
3. Liimatainen Eeva-Liisa	JLK	10,00+4,62	8,42+ 0,00	10,00+ 5,22	6,10+0,00	34,52+ 9,84
4. Laituri Pentti	AIK	10,00+1,63	5,27+ 0,00	10,00+ 3,29	10,00+7,44	35,27+12,36
5. Sydänmaa Juha	JLK	10,00+0,00	10,00+ 7,66	10,00+ 2,12	10,00+3,47	40,00+13,25
6. Itkonen Pekka	JLK	10,00+2,28	10,00+ 0,53	10,00+ 5,72	10,00+4,87	40,00+13,40

NAHKALLE JA VÄHÄN OHIKIN

Taito- ja tarkkuushypyn SM-kilpailut pidettiin Joensuussa 9.-16. 7. 1988.

Kisathan piti alunperin olla Utissa, mutta kentän korjauksen vuoksi ne siirrettiin ja järjestäjäksi lupautui Joensuun kerho.

Kisat vierähtivät läpi mukavasti kauniin hellekesän aurinkoisten päivien aikana. Kilpailujännitystäkin riitti, sillä tulosten perusteella valittiin joukkue Ruotsissa pidettäviin MM-kisoihin.

Kisoja varjosti erään nuoren hypääjän vakava loukkaantuminen alastulossa hänen yrittäessään päästä nahkalle.

Pohjois-Karjalan Laskuvarjourheilijat lupautuivat kisojen järjestäjiksi vasta viime tipalla, sillä Utin kerho joutui perumaan järjestelyt kentän kiitoradan korjauksen vuoksi. Joensuun väki joutui organisoimaan kisat todella lyhyellä varoitusaajalla ja eivät olisi yrittäneetkään järjestää kisoja ellei Utin kerho olisi luvannut työapua ja henkilökuntaa. Ikävä kyllä näin ei tapahtunut ja tämä näkyi kylläkin kisojen aikana. Organisaatio oli puutteelli-

nen ja todella hidasta, varsinkin silloin kun hypääminen piti aloittaa. Jos kesä ei olisi ollut kaunis ja sää suotuisa kisasaviikolla, niin kisat olisivat jääneet kesken.

Kun SM-tasolla kilpaillaan, pitää kisaorganisaation olla myös sen mukainen, ei riitä muutaman ihmisen panos pyörittämään koko rulettia. Toivottavasti jatkossa kerhojen välinen yhteistyö sujuisi paremmin, ettei vastaavia tapahtuisi tulevaisuudessa.

Senttipeliä loppuun asti

Joensuun kentälle oli saapunut 80 kilpailijaa, heistä kolmannes oli B-sarjan edustajia. Kaikki eivät ottaneet osaa molempiin lajeihin, vaan osa oli erikoistunut jompaan kumpaankin. Kun suurella osalla oli vielä perhe mukana riitti kentällä vipinää. Mikäs sen mukavampaa kuin loikoilla aurin-gossa ja katsella hypäämistä.

Kilpailu aloitettiin henkilökohtaisella tarkkuudella ja ensin hypättiin tietoenkin harjoituskierron, joka kertoi jotakin hypääjien sen hetkisestä kunnosta. Eihän se tietenkään kaikilta nappiin mennyt ja toisilla meni yli odotusten, sillä kisapaineet puuttuivat.

Vasta kun kolme kierrosta oli hypätty pystyi jotain sanomaan kärjen järjestyksestä. Puhtaalla pelillä olivat vain **Olavi Kilpinen** ja **Tatu Soini**, mutta vain sentin päässä niskaan puhalsivat **Timo Toivonen** ja viime vuoden voittaja **Sinikka Nieminen**.

Lisäksi muutaman sentin päässä oli useita muitakin hypääjiä, joten kilpailu ei ollut mitenkään ratkaistu.

TEKSTI JA KUVAT PEKKA PALOTIE

Näyttötäulu kertoo totuuden, kaikilla ei mene yhtä hyvin kuin mestareilla.

↑ Sampanja maistui Utin joukkueelle mestaruuden ratkettua. Jännitystä riitti viimeiselle hypylle asti.

Lämmin sää ja oikulliset tuulet tekivätkin tepposia yhdelle sun toiselle ja jo viiden kierroksen jälkeen oli tilanne hieman muuttunut. Puhtaalla 00 tuloksella ei ollut ketään, sillä Enskan ja Tatun neljäs ja viides kierros hieman epäonnistui: tulosta kertyi kummallekin 8 senttiä yhteensä. Varman kärkipaikan otti Sinikka 2 sentin tuloksella ja tasaisella sarjallaan. Sitten riittikin tungosta, joten finaaliapaikkojen jako jäi aivan viimeisille kierroksille.

He saivat kilpailla B-sarjan voitosta keskenään, sillä muu porukka oli liian kaukana.

Finaaliin lähdetessä Sinikka johti edelleen, mutta oliko paineita, sillä kahdella viimeisellä kierroksella tuli jo tulosta 3 ja 2 senttiä. Paineiden kasaamisesta huolehtivat **Jouni Lahti** ja aikaisemmin mainitut sekä Joensuun oma poika **Risto Käyhkö**. Pojat olivat päättäneet ettei tytöt meitä voita.

Ensimmäinen kierros ei kovin paljon tilannetta muuttanut. Sinikka teki 3 senttiä ja se pudotti hänet pykälällä alas-päin. Ratkaisu jäi viimeiselle kierrokselle ja se hypättiin vielä käänteisessä järjestyksessä joten yleisöllä riitti mielenkiintoa.

Kahdeksan hypääjää ja heistä noin viidellä mahdollisuudet kärkeen. Kärki piti ja Jouni Lahti otti ensimmäisen SM-kultansa, Timo Toivonen hyvänä kakkosena, mutta kolmas sija jäi vielä epäselväksi, sillä loppua kohden huonoa tulosta tehnyt Sinikka ja Enska olivat tasatuloksella ja se tiesi uloslyöntikilpailua kolmen

Jatkuu...

↑ Toimittajatkin kiinnostuivat iloisesta mestarista.

↓ Tuomarit tarkkana tempua kuvatessa, oli syytäkin olla.

Oikullinen ja kiertävä tuuli kostautui monelle varsinkin jos hetkenkin "nukkui" valjaissa. Tämän sai kokea hyvin kärjen tuntumassa olleet **Veikko Korhonen** ja **Kalle Savolahti**, jotka yhdellä epäonnistuneella hypyllä pudottivat itsensä pois finaalista ja samalla muutaman kymmenen sijaa alaspäin tulosluettelossa.

Muutaman päivän hypäämisen ja hieromisen jälkeen oli kahdeksan kierrosta täynnä ja finalistit selvillä. Kuudentoista parhaan joukkoon mahtui pari B-sarjalaistakin **Jari Kankainen** ja **Marja Mälkki**.

sentin nahkalle.

Varjot pakettiin ja taivaalle, RW-uloshyppy ja porrastus aukaisuissa ja finaaliin. Sinikka teki kaksi senttiä ja vanha konkari Enska sentin heikommin joten pronssia viime vuoden mestarille Sinikka Niemi-selle.

Tarkkuushypyn uusi aika on koittanut? Ns. vanhat parrat jäivät pois mitaleilta ja uusi nuori sukupolvi on astumassa esiin. Tätä on kylläkin kaivattu ja toivottavasti jatkossakin saamme lisää nuoria lupaavia tarkkuushyppääjiä.

Käännös, käännös, takavoltti...

Temppua eli taitohyppyäkin hypättiin siinä tarkkuushyppäjien ohellakin, sillä ei tarkkuutta yhteen pötköön hypätty vaikka tekstistä sen kuvan voisi saadakin.

Peräti kuutisenkymmentä kaveria joukossa tyttöjäkin lähti taivaalle tekemään käännös, käännös, takavoltti jne. sarjaa mahdollisimman nopeasti ja siinä riitti puuhaa niin piloteille kuin tuomareillekin.

Tuomariryöskentely herätti arvostelua kuten aina. Itse en tiedä, mutta puheista päätellen koneen linjalle ajo ja tuulten sun muun huomioonottaminen ei ollut parasta mahdollista ja se aiheutti hyppääjille ongelmia. Mentiin ylä- ja alakulmille. Joitakin uusinta-hyppäjiä jaettiin, mutta ehkäpä olisi pitänyt antaa muutama lisää niin mussutus olisi ollut vähäisempää. Asiaa niin vähän tuntevana en ota kantaa.

Temppuahan hypättiin vain kolme kierrosta, jonka jälkeen 8 parasta jatkoi finaaliin. Eipä tilanne kovin muuttunut ennakoasetelmista, kun kolme kierrosta oli takanapäin, sillä tuttuja olivat nimet kun tuloluettelo katseli. Parhaimman ajan finaaliin teki Soinin Tatu, mutta se ei riittänyt **Horpun Anssin** kaatoon. Kolmanneksi tuli hyvin hypännyt Ens-

ka, mutta se ei riittänyt kun toiseen tilaan yleismestaruudessa, sillä tarkkuuden voittanut Jouni Lahti oli neljäs ja varmisti sillä myös yleismestaruuden itselleen.

Se mikä kilpailijoita kenties eniten kismitti tempuhyppäisissä, oli tuomaroinnin hitaus, sillä olisi kiva tietää edellisten hyppäjien tulos ennen kuin seuraaville lähtee. Tässäpä kehittämisen aihetta seuraavalle vuodelle.

Joukkuetarkkuus

Kuten tapana on hypätään joukkuetarkkuus viimeisenä lajina eikä tälläkään kerralla tehty poikkeusta. Mukana oli kaikkiaan 16 joukkuetta, osa mukana vain hyppäämisen ilosta toiset taas toisissaan. Kierroksiahan hypättiin neljä ja ratkaisut jäivät tässäkin viimeiselle kierrokselle.

Yksi sun toinen joukkue teki virheitä matkan varrella ja viimeiselle kierrokselle lähdetessä oikeastaan kaksi joukkuetta taisteli mestaruudesta. ULK I ja LJK olivat tasatuloksissa (23 cm). Olihan muillakin tietenkin mahdollisuudet, sillä eihän koskaan tiedä mitä tapahtuu tarkkuushyppäillä. ULK I tuli alas ennen LJK:n joukkuetta ja tekivät kolme 00 sekä 1 cm. Tilanne näytti todella lupaavalta, mutta mitä tekee LJK? Tilanne ratkesi yllättävän helposti ja eroa syntyi kaikkiaan 8 cm.

Uttilaisten ilo oli ylimmillään ja ainahan se kaikkia muitakin siviilihyppääjiä lämmittää kun armeijan kaverit jäävät kakkoiksi. Kolmanneksi tuli seka-joukkue "Tokmanni", joukkueessahan oli paikalliset Risto Käyhkö ja **Esko Hirvonen** sekä Anssi Horppu Utista ja Jyväskylän **Matti Heino**.

Kisojen jälkeen alkoi tuomareilla tiukka työskentely tuloluetteloiden kanssa ja muut rentoutuivat rankan kisaviikon päätteeksi ja Pohjois-Karjalan laskuvarjoheittäjät tarjosivat puffetista ruokaa ja juomaa.

Sinikka ei onnistunut uusimaan edellisvuoden mestaruutta, mutta tuli pronssia.

Valitettavasti emme voi julkaista kaikkia tuloksia sillä niiden latominen olisi liian työlästä puuhaa. Lopulliset tuloksethan on toimitettu kaikille kerhoille, joten ne pitäisi löytyä sieltä jos on kiinnostunut.

YLEISMESTARUUS

Nimi	Seura	Sarja	Tark. sij.	Taito sij.	Yht.
1. Lahti Jouni	ULK	A	1	4	5
2. Kilpinen Olavi	LJK	A	4	3	7
3. Horppu Anssi	ULK	A	7	1	8
4. Soini Tatu	LJK	A	6	2	8
5. Nieminen Sinikka	JLK	A	3	7	10
6. Toivonen Timo	ULK	A	2	9	11
7. Kivinen Pekka	IJK	A	8	5	13
8. Satamo Tapio	OLK	A	12	10	22
9. Lahti Oula	ULK	A	13	14	27
10. Lötjönen Esa	IJK	A	8	20	28
11. Autti Jukka	ULK	A	17	11	28
12. Heino Matti	JLK	A	11	18	29
13. Härkönen Rauno	IJK	A	17	12	29
14. Hartikainen Mauri	SLK	A	26	6	32
15. Kankainen Jari	JLK	B	15	17	32
16. Käyhkö Risto	P-KLU	A	5	28	33
17. Kausalainen Antti	ULK	A	20	15	35
18. Mälkki Marja	KLU	B	16	21	37
19. Hirvonen Esko	P-KLU	A	14	30	44
20. Palmu Markku	ULK	A	24	22	46
21. Eskelinen Antti	KLU	A	39	8	47
22. Korhonen Veikko	TAMLK	A	29	19	48
23. Toivo Jari	JLK	A	36	13	49
24. Hyppönen Mikko	NLU	A	10	43	53
25. Siltala Seppo	ULK	B	22	32	54
26. Panula Timo	AIK	B	27	27	54
27. Ora Pekka	SLK	A	23	33	56
28. Kokkonen Matti	LJK	A	25	31	59
29. Ponto Risto	KLU	A	25	35	60
30. Talja Virpi	JLK	A	46	16	62
31. Savolahti Kalle	LJK	A	37	25	62
32. Vesterinen Harri	K-HLU	A	20	44	64
33. Kantanen Juha	JLK	B	17	49	66
34. Terho Petri	TAMLK	B	43	24	67
35. Laamanen Jarmo	LJK	A	35	34	69
36. Toivonen Arto	K-HLU	A	50	23	73
37. Saarinen Esa	JLK	B	47	26	73
38. Anttolainen Markku	JLK	A	34	39	73
39. Salonen Risto	KLU	A	45	29	74
40. Huusari Esa	ULK	A	33	42	75
41. Hakkarainen Matti	ULK	B	42	36	78
42. Takala Hannu	VLK	A	40	38	78
42. Luukkonen Seppo	LJK	A	38	40	78
44. Kärkkäinen Kalle	KLU	B	29	51	80
45. Punju Heikki	KLK	A	32	53	85
46. Kontio Kalevi	SLK	A	31	58	89
47. Huusari Paavo	ULK	A	41	48	89
48. Korhonen Kai	SLK	B	49	41	90
49. Kokko Ilpo	KIK	B	54	37	91
50. Halonen Olli	IJK	A	52	45	97

JOUKKUETULOKSET

Joukkue	1	2	3	4	Yht.
1. ULK I	5	11	7	1	24
2. LJK	9	5	9	9	32
3. Me tulemme taas	9	13	11	6	39
4. Suomen Siviilihyppääjät	20	9	17	2	48
5. JLK II	9	29	21	22	81
6. KLU	33	39	12	18	102
7. Nakaitus	34	12	32	45	123
8. ULK II	12	26	16	96	150
9. Foil Levis	26	94	106	105	331
10. KLU KLU	23	68	44	210	345
11. ULK III	38	44	129	201	412
12. JLK I	90	124	110	213	537
13. No Foils	249	269	128	160	806
14. Tikkakosken Tömäys	126	215	141	400	882
15. Tampereen Vapaat LSKV-hyppääjät	193	227	170	400	990
16. Hui Hai	242	206	241	400	1089

The Source

Para-Gear's
got all the
best names

Para-Foil
232, 252, 272, 282, 300
Astrobe, Cruislite, Nimbus,
Nimbus Beta, Strato-Cloud, XL Cloud, DC-5,
Pursuit 215, 230, Swift, Cirrus, Orion, PD 135, 150,
170, 190, 210, 230, 260, 300, 340, Cricket, Firelite,
Maverick, Fury, Sharpchuter, Hummingbird, Wildfire,
Clipper, Raider, Maverone, Manta, Man-o-war, Raven's
Micro I, II, III, IV, Falcon 150, 175, 195, 215, 235, 265,
300, Spirit, Wizard, Mighty Mak, Hobbit, Midlite,
Phantom 22, 24, 26, 28, Talon, Vector, Racer,
Centaurus.

The list is just a small number of the items
available with many kept in stock.

For more, see our big
170 page catalog.

When you
need gear,
go to the name
you know best
Para-Gear

*With a choice like this, and the largest
stock in the industry, it's easier to get
the best gear for your needs at ...*

para-gear equipment co.

Division of BACHMAN ENTERPRISES, INC.

3839 W. OAKTON ST. • SKOKIE, IL 60076 USA • (312) 679-5905 • TELEX: 724438 • FAX: (312) 679-8644

Order Desk Toll Free Number: (800) 323-0437 (Outside Illinois Only)

(After Nov. 11, 1989, use Area Code 708 instead of 312)

Dealer Inquiries Invited
Member Parachute Industry Association

Mitä? Miksi?

Yksi suuri muutos viime vuosina koulutuksessa on ollut tandem- ja liitovarjokalustoon siirtyminen. Ongelmia ei ole kummemmin ollut ja asiat pyörivät hienosti. Jotain epäkohtia on kuitenkin havaittu ja ne nyt sitten vaan ovat olleet. Ei mitään hyvää ellei huonokaan, sanotaan.

Korjattavaa on löytynyt esim. aukeamiseen liittyvissä asioissa. Pakkolaukaisuhinnan väkivaltainen aukaisu epäloogiseen suuntaan saa aikaan mm. usein (70 %) ilmeviä voimakkaita kierteitä, mitkä liitovarjolla eivät ole mukavia. Eivät kyllä vaarallisiaakaan. Lisäksi on myös aukeamissuunnan johdosta harmittavan usein todettu päävarjon yläläpän repeytyneen.

Syynä edellisiin on ilmeisesti siis ollut väärä aukaisemissuunta. Kun lisäksi on huomattu suuren koneen ja suurten oppilasmäärien aikana uskomattoman hirvittävä LÄJÄ pakkolaukaisuhinoja kertyneenä hyppymestarin jalkojen juureen ja johtavan pariinkymmenen oppilaaseen, on helpo todeta korjausta vaativa asia: pakkolaukaisuhinna!

Varjo on avautumassa, kiusallisia kierteitä ei ole.

Naruhypyjä ei enää Helsingissä asian perinteisessä mielessä ole. Ilmailuhallitukselta saatiin koeluvat pudottaa kädestä päästettävillä varjoilla.

Hyppymestari pitää kädessään oppilaan apuvarjoa ja päästää sen ilmavirtaan kun oppilas ponnistaa ulos koneesta. Videokuvissa huomattiin, että kiusalliset kierteet vähenivät oppilailla kun pakkolaukaisuhihnoista luovuttiin. Narujen määrä alkoi myös olla jo itsessään vaaratekijä, kun Twin Otteriin mahtuu naruoppilaita pitkälle toistakymmentä. Näin päästiin kätevästi eroon narukasoista, joihin jo pelättiin jonkun kompastuvan.

Vanha järjestelmä, uudet käyttäjät

Korjaukseksi edellisiin seikkoihin löydettiin nk. JAD (jumpmaster assistent deployment) eli hyppymestariavusteinen aukaisu. Järjestelmää on käytetty monissa maissa mm. Kanadassa jo pitkään. Näin ollen ei mitään uutta tarvinnut keksiä. Piti vain soveltaa omiin olosuhteisiin. Useita kymmeniä koehyppyjä tehtiin joista suuri osa myös otettiin videolle. Lisäksi kokeiltiin erilaisia asioita kuten oppilaiden liikkumista koneessa, hätähyppyjä, apuvarjon irtipääsyä koneessa, hyppymestarin mäheltämistä apuvarjon kanssa jne.

Kun kaikesta oltiin tyytyväisiä, asia esiteltiin koulutuskomitealle, joka vakuuttuneena puolsikin järjestelmän käyttöönottoa ilmailuhallitukselle. IH myönsikin muutaman kuukauden jälkeen koeluvan joka edellyttää mm. sadan JAD-hypyn suorittamista kolmen syyskuukauden aikana. Kyseinen määrä tarkoittaa sitä, että samantyyppisiä järjestelmäkokeiluja eivät muut kerhot SLK:ta lukuunottamatta pystyisikään tekemään.

Asiat kuntoon

Suurena etuna uuden järjestelmän käyttöönotossa on pakollinen kouluttajien uudelleen koulutus. Tämä kun tarkoittaa sitä, että teorian ja harjoittelun lisäksi on annettava myös työskentelynäyte, jossa näytteen vastaanottaja pääsee myös korjaamaan muut mahdolliset hyppymestarityöskentelyssä esiintyvät virheet.

Suurena kerhossa kuten SLK:ssa ei muuten kontrollia voisikaan järjestää, hyvä kun tietää ketkä ovat hyppymestareita.

Kalustokin saatiin kerralla kokonaisuudessaan kierto, kun mm. 15 sekunnin vapaa-pudotussuorituksen jälkeen oppilas ottaa "jälleen" käyttöön kädestä päästettävän apuvarjon. Nyt sen päästää vain hän itse. Näin kaikilla muilla oppilailla paitsi itselaukaisuhyppääjillä, jotka hyppäävät ensimmäisiä itsareita, on samanlaiset varusteet. (Myös lupakirjan saatuaan pysyvät varusteet toiminoiltaan samoina.)

Kokemukset tähän mennessä JAD:sta ovat hyviä. Kierteet ovat pääosin poistuneet, reppuja ei ole mennyt rikki, hyppymestarin työskentely koneessa on jopa mukava (jos näin voisi sanoa) ja oppilaatkin näyttävät olevan yhtä tyytyväisiä kuin ennenkin. Kun eivät tiedä paremmasta tai huonommasta, kuten aina.

Jaffat ja luumut

Kun varusteet kaikilla ovat samanlaisia ja kone on täynnä ihmisiä, piti keksiä myös jokin keino erottaa oppilaat toisistaan. Harmillista voisi olla JAD-oppilaan heittäminen itsarina esimerkiksi. Eli nykyään kerholla taapertelee uudet käsitteet: Jaffat ovat JAD-oppilaita, joilla on aina ja aina oranssit haalarit; Luumut taas ovat itseaukaisuhyppääjiä, joilla on siniset haalarit varustettuna selvennykseksi tekstillä: SLK-Free Fall Student.

→ Apuvarjo kiristää ensin yhdyspunoksen ja sen jälkeen reppu avautuu. Oppilaan asento ilmavirrassa kohtuullisen luonteva, ilmeestä päätellen vielä vähän jännittää.

→ Sisäpussi on tullut repusta ulos ja punokset alkavat suoristua. Oppilaalla jo hyvä stabiili asento.

Oppilas seisoo ovella valmiina hyppyyn. Hyppymestarilla on vasemmassa kädessään apuvarjo.

Oppilas ponnistaa ilmapirtaan ja mesu laskee apuvarjon kädestään.

KÄDESTÄPÄÄSTETTÄVÄT

EKAHYPPYT KOKEILUSSA

SLK:n pihalle on ilmestynyt kesän aikana uudenlaisia oppilaita eli jaffoja ja luumuja. Nimitykset johtunevat väreistä, kerholla kun ei muunvärisiä oppilaita nykyään näe kuin oransseja tai sinisiä.

JAFFOJA JA LUUMUJA

MITÄ TARKEMMIN HARKITSET, SITÄ VARMEMMIN VALITSET.

Sampo Rosenlew -puimurit ovat suomalaisten isäntien luottomiehiä. Niiden puintiteho, puhdistettavuus ja varmuus ovat vakuuttaneet myös kaikissa tutkimuksissa.

SAMPO ROSENLEW

↑ Uloshyppyjä harjoitellaan mesukurssillakin. Reppu selässä vaikuttaisi Utin PC-paketilta, joka ensi kesänä vaihtuu patjakalustoksi.

TEKSTI MERTSI
KUVAT JUSSI

Vapun aattona 30. 4. -88 alkoi kevään mesukurssi, joka oli järjestyksessään 22. Yhdeksän parailijaa eri puolilta Suomea suunnasta Utsjoki-kevo ja Kotka-Rankki, suuntasivat kulkunsa kohti Räyskälää ja ilmailuopistoa.

Majoitus ja ruokapuolesta selviytyttyämme aloimme Vapun vieton "johdetulla opiksellulla", joka on ehkä vain mesukurssin käyneille tuttu termi. Jo ensimmäisenä päivänä, tutki Timo tarkoilla riggerin silmillään henkilökohtaiset ja kerhojen hyppyvarusteet, ja löytyihän sieltä kaikenlaista "kiivää", yleisesti ottaen oli varusteet kuitenkin hyvät. Olihan tämä eka täysin tandemkurssi sillä banskujia ei taida löytyä koko Suomesta muualta kuin hedelmäsalataista.

Kun sunnuntaina olimme käyneet läpi mesun tehtävät, pääsimme maanantaina aloittamaan heittämiset. Saimme kaikki huomata, ettei "mesurointi" rajoitukaan sanaan mene. Vaan kyllä siinä hommaa riitti niin rauhallisille pohojosen pojille kuin vilkkaammille stadin kunnillekin. Ja se oli ainakin varma, että yksikään ei selvinnyt ensimmäisistä heitoista ilman suurimpia mokiaan koko alkavalle mesuralleen.

Koneena meillä oli C-172:n joka on palvellut ennenkin mesukurssilaisia, uusi omistaja Herranen (varsinainen Top gun) antoi meille "kiivat" värikyvykset varsinkin mesuille, niin ja miksipä ei koko

porukalle. Toki viikon mittaan saimme Top Gunista rautaisen otteen ja ehkä tulevana vuosina, myös alkuasukaskerho pääsee yhteisymmärryksen kyseisen pilotin kanssa.

Viikon varrella taistelu pchypyistä jatkui ja kaikista innokkaimmat suorittivat jopa neljä kyseistä laskuvarjostinhyppyä. Erään kaakkoissuomalaisen kerhon tunnettu HAHO-hyppääjä oli erityisen innostunut bolttoneista ja PC:stä.

Sää oli suosiollinen melkein koko kurssin ajan muutamaa sadetta lukuunottamatta ja niin pudotukset saatiin tehtyä.

Viikon loppupuolella laajensimme iltaista harrastuspohjaa Laakasalon suuntaan, etenkin erään eteläsuomalaisen suuren laskuvarjokerhon herot mieltäivät tähän puoleen "koulutusta". Paikallisen aboriginaalin (alkuasukkaan) johdolla reissumme olivat onnistuneita. Varsinkin päättäjäisiltä josta kuva ohessa.

Sunnuntaina hoidimme koulutuspuolen kuntoon ja teimme loppukokeen vapisten ja hikoillen, mutta jo klo 16.30 olimme vapaita ja kiitollisia hypymesuoppilaita. Ja hyvällä omatunnolla voinee sanoa että olemme kevään 1988 parhaita.

Kurssin kouluttajina toimivat Eero ja Timo, eikä heidän otteensa, eikä otteessaan lipsunut ollenkaan. Vieraillevana tähtenä oli Kristian Turuust, joka toi mukavan lisävärin kurssin arkeen.

→ Ja meillä kaikilla oli niihin mukavaa...

Päättäjäisissä sopii irrotella ja etualalla on ainakin eräs kurssilainen, joka nauttii maukkaasta oluesta. Doobermanni oli jätetty hoitoon kotiin.

JA KUINKA KURSSISTA 22 LEIVOTTIIN HYPPYMESTAREITA

↑ Voi pientä mesukulkijaa, kuinka hyppy pelottaa, kamoja kuitenkin tarkistetaan, se luottamusta on omiaan lisäämään.

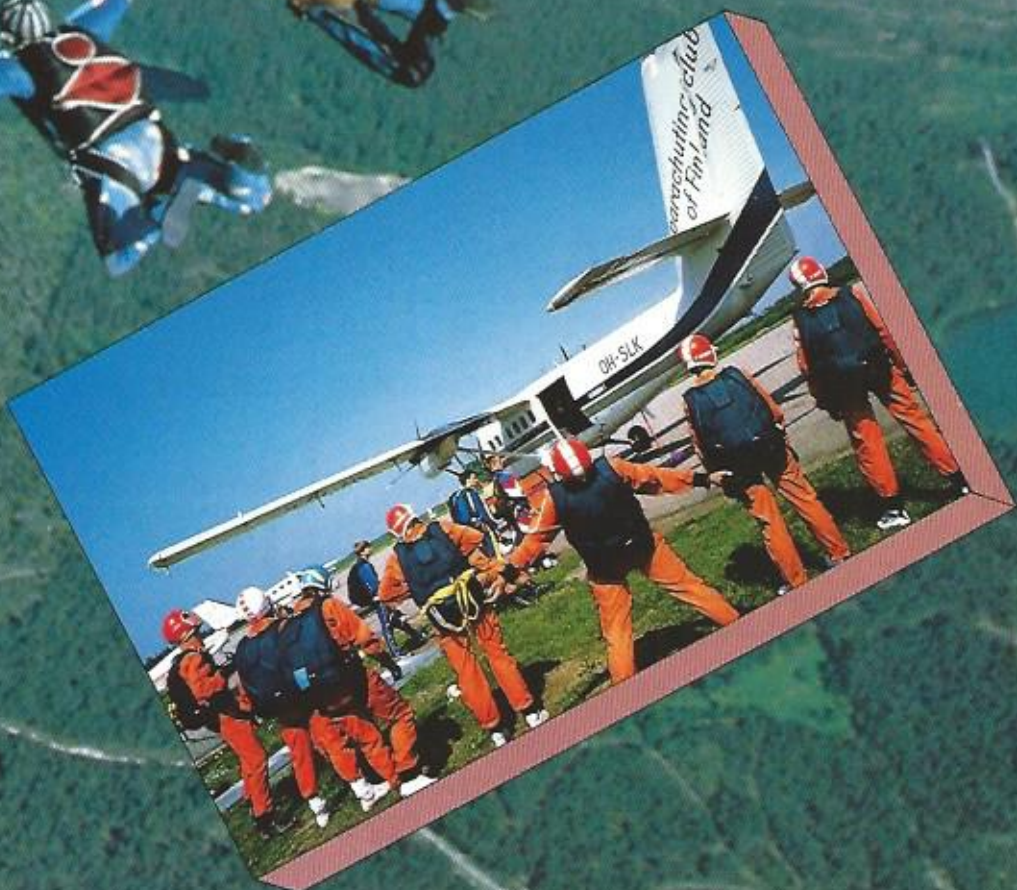
Eero Kausalaisen (kesk.) tiukassa valvonnassa tutkitaan hyppyvarusteet tarkoin ennen koneelle menoa.

Mesukurssi 22:
Eero Kausalainen
Timo Toivonen
Kristian Enkvist
Antti Eskelinen KLU
Mika Forsén SLK
Antti Grönroos SLK
Kari Kettunen K-HLU
Kimmo Koistinen NLU
Kalle Kuokkanen NLU
Jussi Laine IIK
Jari Paavilainen ULK
Erkki Meriläinen TLU

JUHANNUS

MILJOONALAATIKKO

Haluatko ostaa, myydä, vaihtaa, vuokrata, lainata jotain tavaraa? Laita ilmoitus Laskuvarjourheiluun. Se ei maksa mitään lehdessä tilaajille. Lähetä ilmoituksesi osoitteella Laskuvarjourheilu-lehti, PL 653, 00101 Helsinki tai jätä se kirjjekuoressa Suomen Laskuvarjokerhon seinälle. Toimi ennen marraskuun 10. päivää, niin ilmoituksesi ehtii joulukuun lehteen.

<p>MYYDÄÄN Varjokokonaisuus: Vector-valjaat, Fury pääkupu, Phantom 24 varavarjo. Alle 150 kertaa hypätyt. Hinta 10.000,-. Puhelin 981-331 748/ilt. + viikonloppuisin.</p>	<p>HALUTAAN OSTAA Hyppykäyttöön soveltuva lentokone. Kemin Laskuvarjokerho ry. Tarjoukset Seppo Vallo, Oravaisenkatu 20, 95400 Tornio. Puhelin 9698-41 719/ilt.</p>	<p>MYYTÄVÄNÄ Turbo, hypätty alle 250 kertaa, rainbow-värit. Hp. 2300,-. Phantom varavarjo vm. -85. Hp. 1000,-. Marko Lamberg, puhelin 981-556 197 tai 981-482 759/kerho.</p>
<p>REHELLINEN KAUPPIAS Forsen myy hyppyaalarit Skin Suit, siniset, kokoa 175 cm. Puhelin 90-371 528/koti.</p>	<p>MYYDÄÄN Pegasus, Warp III, Phantom 24. Anssi Rahkamaa, puhelin 90-735 882/koti.</p>	<p>MYYTÄVÄNÄ Erittäin hyväkuntoinen, tarkastettu, kaunis ja rauhallinen Scorpion joko tuulipuvuksi tai ajoankkuriksi. Soita Rene 90-378 827/SLK.</p>
<p>MYYDÄÄN Jaguar valjaat, Invader varavarjo, Magnum pääkupu. Noin 390 hyppyä. Edullisesti! Soita puh. 971-232 989/Marja.</p>	<p>KIITÄMME TOIMINTAMME TUKEMISESTA RAKENTAJAN METSÄ-SERLA OY:TA</p>	

Sport MAINOS

alan ammattilainen
294 6121 fax 294 3309

 ARCTIA -RAVINTOLA

TILLIKKA

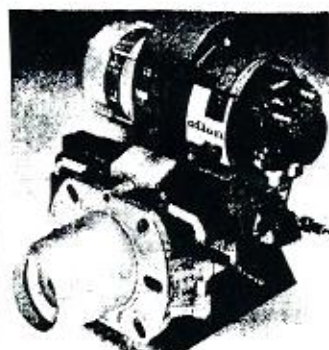
LATOKARTANONT. 5
00700 HELSINKI

... TIKKANA TILLIKKAAN ...

AURINKOINEN KIITOS,

uhrauksista ja uutteruudesta Laarin Pekalle, hyppymestareille ja maahenkilökunnalle sekä myös muille kerholaisille, jotka myötävaikuttivat tapahtumien kulkuun, synnyttäessä pikaisesti onnistunut ja meille niin Rakas Oppilas-Boogie Jämille 29. 08.-02. 09. 88

Opinnoissaan hyppäyksin edenneet TamLk:n Oppilas-Topit ja -lmat

Kotimaisten
oilon

Kevyt-, raskasöljy ja maakaasupolttimoiden inyynti, asennus, huolto ja varaosat.

Päivystys ympäri vuorokauden, ajalla 1. 11.-29. 4.
PUH. 3451831

Alipa OY POLARPOLTIN

Teenkukonkuja 2, 00700
Helsinki

MYYTKÖ, OSTATKO,
VAHDATKO, OLETKO
ASUNNOTON, TYÖTÖN?

MILJOONALAATIKKO
VÄLITTÄÄ VIESTEJÄ

- TAVOITAT
KAIKKI HYPPÄÄJÄT
- EI MAKSA
LANTIN LANTTIA
- LUKIJAETU!

Yivoimaista
suorituskykyä

Super Cleaning System

VAIN CYLINDA
PESEE PUHTAALLA
VEDELLÄ!

- ★ hiljaisn
- ★ pienimmät
käyttökustannukset
- ★ kaikkein tilavin
- ★ ainutlaatuinen
puhtaus

**ASEA
SKANDIA**
LEGENDAARISTA LAATUA

"Get out of the clouds....
.....and come to
the Sun."

GLIDE PATH
NATIONAL
PARA-FLITE
PERFORMANCE
DESIGN
PRECISION
JAVELIN
MIRAGE
RACER
TALON
VECTOR

in stock

Sunshine Factory

GEAR BAGS, GLOVES
JUMPSUITS, ACCESSORIES

819 5th Avenue, Zephyrhills, Florida 34248 tel : (813) 788-9831

ARVOISA LUKIJA

ENSINNÄKIN TOIMITUS KIITTÄÄ SINUA, JOKA OLET MAKSANUT TILAUSMAKSUN JA SITEN TUKENUT LEHTÄÄ.

KÄDENOJENUKSENA SINULLE TARJOAMME SEURAAVAA:

JOS HANKIT LEHTEN ILMOITUKSEN (= MAINOS), SAAT ITSELLESI 50 % PROVISION, JOKA MAKSETAAN HYPPYTIILILLESII SUOMEN LASKUVARJOKERHOSSA. JOS ET OLE JÄSEN, VOIT MYYDÄ HYPPYSI JOLLEKIN JÄSENELLE. HINNAT: KOKO SIVU 1900,-, PUOLIKAS 1100,-, NELJÄSOSASIVU 800,- JA 8-OSASIVU 500,-.

ESIMERKKEJÄ ILMOITUKSISTA TÄLLÄ AUKEAMALLA.

TEE KIRJALLINEN SOPIMUS JA POSTITA SE TOIMITUKSEEN - KERÄÄT HYPPYRAHOJA ENSI KESÄÄ VARTEN.

KAUSALAINEN EERO

884

MARATONKUJA 1 A 2
01280 VANTAA

...TULE...
EIN BISSE

Joka päivä klo 09-01

BIERSTUBE BEER HOUSE ÖLKÄLLARE
OLUTKELLARI
MERIHOTELLIN TALO

*Kuunteista juomaa
maistuvaista makkaraa
ja iloista seuraa*
**TULE &
TSEKKA**

KOKOO KOKOON KOKO KOKOUS

- Kuusi avaraa ja valoisaa **KABINETTI**-tilaa tarvittavin varustein takaavat onnistuneen tilaisuuden (2—40 h:lölle)
- Kolme erillistä **SAUNAA**
- 87 hyvinvarustettua **HOTELLIHUONETTA**
- Hotellin pohjakerroksessa on saksalaistyylinen **OLUTKELLARI**, avoinna joka päivä 09—01
- Viihderavintola **ATLANTIS**, korkeatasoisine orkestereineen viihdyttää aina kello kahteen asti
- **CAFE MIINASTA** kahvila ja konditoriapalvelua

TÄMÄN KAIKEN TARJOAA

meren rannalla keskellä Helsinkiä
puh 90-711 455

**merihotelli
CUMULUS**
Hakaniemenranta 4